

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

65. årgang

24. januar 2022

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2022/C 37/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
--------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2022/C 37/02	Sag C-655/20: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 17. november 2021 — Marc Gómez del Moral Guasch mod Bankia SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstols procesreglement — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — aftale om lån med pant i fast ejendom — variabel rentesats — referenceindeks for lån med pant i fast ejendom — den nationale rets kontrol af gennemsigtigheden — vurdering af, om kontraktvilkårene er urimelige — følgerne af en konstatering af ugyldighed — dom af 3. marts 2020, Gómez del Moral Guasch (C-125/18, EU:C:2020:138) — nye spørgsmål)	2
2022/C 37/03	Sag C-79/21: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 17. november 2021 — YB mod Unión de Créditos Inmobiliarios SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Ibiza — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53 og 99 i Domstolens procesreglement — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — aftale om lån med pant i fast ejendom — variabel rente — referenceindeks for lån med pant i fast ejendom (IRPH) — den nationale rets kontrol af gennemsigtigheden — oplysningspligt — vurdering af, om kontraktvilkårene er urimelige — krav om god tro, jævnbyrdighed og gennemsigtighed — følger af konstateringen af ugyldighed)	3
2022/C 37/04	Sag C-327/21 P: Appel iværksat den 25. maj 2021 af Giro Travel Company SRL til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 24. marts 2021 i sag T-193/18, Andreas Stihl mod EUIPO	4

2022/C 37/05	Sag C-360/21 P: Appel iværksat den 9. juni 2021 af FCA Italy SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 28. april 2021 i sag T-191/20 — FCA Italy mod EUIPO	5
2022/C 37/06	Sag C-373/21 P: Appel iværksat den 18. juni 2021 af Hasbro Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Udvidede Afdeling) den 21. april 2021 i sag T-663/19 — Hasbro mod EUIPO	5
2022/C 37/07	Sag C-381/21 P: Appel iværksat den 21. juni 2021 af Keun Jig Lee til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 21. april 2021 i sag T-382/20 — Lee mod EUIPO	5
2022/C 37/08	Sag C-483/21 P: Appel iværksat den 5. august 2021 af Health Product Group sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 16. juni 2021 i sag T-678/19 — Health Product Group mod EUIPO	6
2022/C 37/09	Sag C-490/21 P: Appel iværksat den 10. august 2021 af Davide Groppi Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 16. juni 2021 i sag T-187/20 — Davide Groppi mod EUIPO — Viabizzuno (Bordlampe)	6
2022/C 37/10	Sag C-513/21 P: Appel iværksat den 19. august 2021 af DI til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 9. juni 2021 i sag T-514/19, DI mod ECB	6
2022/C 37/11	Sag C-539/21 P: Appel iværksat den 26. august 2021 af CE til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. juni 2021 i sag T-355/19, CE mod Regionsudvalget	7
2022/C 37/12	Sag C-560/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht. (Tyskland) den 13. september 2021 — ZS mod Zweckverband »Kommunale Informationsverarbeitung Sachsen« KISA, Körperschaft des öffentlichen Rechts	8
2022/C 37/13	Sag C-587/21 P: Appel iværksat den 23. september 2021 af DD til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 14. juli 2021 i sag T-632/19, DD mod FRA	8
2022/C 37/14	Sag C-590/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Areios Pagos (Grækenland) den 23. september 2021 — Charles Taylor Adjusting Limited og FD mod Starlight Shipping Company og Overseas Marine Enterprises INC	9
2022/C 37/15	Sag C-613/21 P: Appel iværksat den 1. oktober 2021 af Europa-Parlamentet til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 14. juli 2021 i sag T-670/19, Carbajo Ferrero mod Parlamentet	10
2022/C 37/16	Sag C-617/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Ravensburg (Tyskland) den 6. oktober 2021 — RU og PO mod Nissan Leasing, Volkswagen Leasing GmbH	11
2022/C 37/17	Sag C-625/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 8. oktober 2021 — VB mod GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH	12
2022/C 37/18	Sag C-626/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 11. oktober 2021 — Funke Sp. z o.o.	13
2022/C 37/19	Sag C-634/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den 15. oktober 2021 — OQ mod Land Hessen	14
2022/C 37/20	Sag C-651/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rajonen sad (Bulgarien) den 25. oktober 2021 — M. Ya. M.	15
2022/C 37/21	Sag C-653/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 27. oktober 2021 — Syndicat Uniclimate mod Ministre de l'Intérieur	15
2022/C 37/22	Sag C-655/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rayonen sad Nesebar (Bulgarien) den 27. oktober 2021 — straffesag mod G. ST. T.	16
2022/C 37/23	Sag C-656/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 29. oktober 2021 — IM GESTÃO DE ATIVOS — SOCIEDADE GESTORA DE ORGANISMOS DE INVESTIMENTO COLETIVO, S.A. m.fl. mod Autoridade Tributária e Aduaneira	17

2022/C 37/24	Sag C-668/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 8. november 2021 — SIA Druvnieks mod Lauku atbalsta dienests	18
2022/C 37/25	Sag C-686/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 15. november 2021 — VW og Legea S.r.l. mod SW, CQ, ET, VW og Legea S.r.l.	18
2022/C 37/26	Sag C-688/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 17. november 2021 — Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers og Vigilance OGM 33 mod Premier ministre og Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation	19
2022/C 37/27	Sag C-694/21 P: Appel iværksat den 17. november 2021 af Brunswick Bowling Products LLC til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 8. september 2021 i sag T-152/19, Brunswick Bowling Products LLC mod Kommissionen	20
2022/C 37/28	Sag C-701/21 P: Appel iværksat den 19. november 2021 af Mytilinaios AE — Omilos Epicheiriseon til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 22. september 2021 i de forenede sager T-639/14 RENV, T-352/15 og T-740/17, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE mod Europa-Kommissionen, støttet af Mytilinaios AE — Omilos Epicheiriseon	21
2022/C 37/29	Sag C-714/21 P: Appel iværksat den 25. november 2021 af Françoise Grossetête (sag T-722/19) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. september 2021 i de forenede sager T-720/19 — T-725/19, Ashworth m.fl. mod Parlamentet	22
2022/C 37/30	Sag C-715/21 P: Appel iværksat den 25. november 2021 af Gerardo Galeote (T-243/20) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. september 2021 i de forenede sager T-240/20 — T-245/20, Arnaoutakis m.fl. mod Parlamentet	22
2022/C 37/31	Sag C-716/21 P: Appel iværksat den 25. november 2021 af Graham R. Watson (T-245/20) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. september 2021 i de forenede sager T-240/20 — T-245/20, Arnaoutakis m.fl. mod Parlamentet	23
2022/C 37/32	Sag C-739/21 P: Appel iværksat den 1. december 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 22. september 2021 i sag T-639/14 RENV, T-352/15 og T-740/17, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) mod Europa-Kommissionen, støttet af Mytilinaios AE — Omilos Epicheiriseon	24

Retten

2022/C 37/33	Sag T-743/16 RENV II: Rettens dom af 24. november 2021 — CX mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – disciplinærsanktion – fjernelse fra tjenesten – OLAF's undersøgelse – ikke tilladt og hemmelig forhandling af en aftale – interessekonflikter – godkendelse af en faktura, som ikke opfylder kravene – ret til forsvar – ret til at blive hørt – sagsøgerens og dennes advokats gentagne udeblivelser fra den disciplinære afhøring – retssikkerhed – berettiget forventning – proportionalitet – rimelig frist – princippet ne bis in idem – åbenbart urigtigt skøn – begrundelsespligt)	25
2022/C 37/34	Sag T-256/19: Rettens dom af 24. november 2021 — Assi mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Syrien – indfrysning af midler – urigtige skøn – proportionalitet – ejendomsret – ret til at udøve økonomisk virksomhed – magtfordrejning – begrundelsespligt – ret til forsvar – ret til en retfærdig rettergang)	25
2022/C 37/35	Sag T-258/19: Rettens dom af 24. november 2021 — Foz mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Syrien – indfrysning af midler – urigtigt skøn – proportionalitet – ejendomsret – ret til at udøve økonomisk virksomhed – magtfordrejning – begrundelsespligt – ret til forsvar – ret til en retfærdig rettergang)	26
2022/C 37/36	Sag T-259/19: Rettens dom af 24. november 2021 — Aman Dimashq mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Syrien – indfrysning af midler – urigtigt skøn – proportionalitet – ejendomsret – ret til at udøve økonomisk virksomhed – magtfordrejning – begrundelsespligt – ret til forsvar – ret til en retfærdig rettergang – ret til en effektiv domstolsbeskyttelse)	27

2022/C 37/37	Sag T-359/20: Rettens dom af 1. december 2021 — Team Beverage mod EUIPO — Zurich Deutscher Herold Lebensversicherung (Team Beverage) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket Team Beverage – det ældre EU-ordmærke TEAM – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	28
2022/C 37/38	Sag T-370/20: Rettens dom af 24. november 2021 — KL mod EIB (Personalesag – ansatte ved EIB – helbredstilstand – arbejdsdygtighed – uberettiget fravær – annullationssøgsmål – begrebet invaliditet – fuld prøvelsesret – tvister, der angår pengebeløb – udbetaling af invalidepension med tilbagevirkende kraft – erstatningssøgsmål)	28
2022/C 37/39	Sag T-433/20: Rettens dom af 1. december 2021 — KY mod Den Europæiske Unions Domstol (Personalesag – tjenestemænd – pensioner – pensionsrettigheder optjent inden indtræden i Unionens tjeneste – overførsel til Unionens ordning – godskrivelse af pensionsgivende tjenestear – tilbagebetaling af størrelsen af de pensionsrettigheder, som ikke blev taget i betragtning ved ordningen om beregning af pensionsgivende tjenestear i Unionen – artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten – reglen om eksistensminimum – ugrundet berigelse)	29
2022/C 37/40	Sag T-467/20: Rettens dom af 1. december 2021 — Inditex mod EUIPO — Ffauf Italia (ZARA) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket ZARA – det ældre internationale ordmærke LE DELIZIE ZARA og det ældre nationale figurmærke ZARA – bevis for reel brug af de ældre varemærker – artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2017/1001] – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]]	30
2022/C 37/41	Sag T-581/20: Rettens dom af 24. november 2021 — YP mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – forfremmelse – forfremmelsesåret 2019 – afgørelse om ikke-forfremmelse – vedtægtens artikel 45 – sammenligning af fortjenester – brugen af sprog i forbindelse med de arbejdsopgaver, der udføres af tjenestemænd i sprogstillinger og af tjenestemænd, der har andre stillinger end sprogstillinger – anciennitet i lønklassen – uskyldsformodning – artikel 9 i bilag IX til vedtægten – begrundelsespligt – fuldbyrdelse af en forligsaftale)	30
2022/C 37/42	Sag T-454/20: Rettens kendelse af 22. november 2021 — Garment Manufacturers Association in Cambodia mod Kommissionen (Annullationssøgsmål – fælles handelspolitik – generel toldpræferenceordning fastlagt i forordning (EU) nr. 978/2012 – midlertidig tilbagetrækning af handelspræferencerne for visse varer med oprindelse i Cambodja som følge af alvorlige og systematiske overtrædelser af menneskerettighederne – ikke umiddelbart berørt – ikke individuelt berørt – afvisning)	31
2022/C 37/43	Sag T-494/20: Rettens kendelse af 8. november 2021 — Satabank mod ECB (Økonomisk og monetær politik – tilsyn med mindre signifikante kreditinstitutter – forordning (EU) nr. 1024/2013 – ECB's specifikke opgaver – nægtelse af at foretage direkte tilsyn – nægtelse af at give anvisninger til den kompetente person – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)	32
2022/C 37/44	Sag T-157/21: Rettens kendelse af 18. november 2021 — RG mod Rådet (Annullationssøgsmål – området med frihed, sikkerhed og retfærdighed – handels- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Euratom på den ene side og Det Forenede Kongerige på den anden side – Rådets afgørelse om undertegnelse og om midlertidig anvendelse af handels- og samarbejdsaftalen – mekanisme for overgivelse i medfør af en europæisk arrestordre – person, der anholdes og tilbageholdes i Irland efter overgangsperiodens udløb med henblik på fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt af Det Forenede Kongerige i overgangsperioden – ikke individuelt berørt – ikke-regelfastsættende retsakt – afvisning)	32
2022/C 37/45	Sag T-272/21 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. november 2021 — Puigdemont i Casamajó m.fl. mod Parlamentet (Særlige rettergangsformer – regler for institutionerne – medlem af Europa-Parlamentet – privilegier og immuniteter – ophævelse af et medlem af Europa-Parlamentets parlamentariske immunitet – anmodning om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)	33
2022/C 37/46	Sag T-534/21 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. november 2021 — VP mod Cedefop (Særlige rettergangsformer – personalesag – midlertidigt ansatte – anmodning om foreløbige forholdsregler – afvisning)	33
2022/C 37/47	Sag T-613/21: Sag anlagt den 19. oktober 2021 — XH mod Kommissionen	34

2022/C 37/48	Sag T-644/21: Sag anlagt den 4. oktober 2021 — Pharmadom mod EUIPO — Wellbe Pharmaceuticals (WellBe PHARMACEUTICALS)	35
2022/C 37/49	Sag T-682/21: Sag anlagt den 19. oktober 2021 — ClientEarth mod Rådet	35
2022/C 37/50	Sag T-683/21: Sag anlagt den 19. oktober 2021 — Leino-Sandberg mod Rådet	37
2022/C 37/51	Sag T-692/21: Sag anlagt den 22. oktober 2021 — AL mod Kommissionen og OLAF	38
2022/C 37/52	Sag T-693/21: Sag anlagt den 25. oktober 2021 — NJ mod Kommissionen	39
2022/C 37/53	Sag T-699/21: Sag anlagt den 31. oktober 2021 — Peace United mod EUIPO — 1906 Collins (MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN)	40
2022/C 37/54	Sag T-705/21: Sag anlagt den 3. november 2021 — Balaban mod EUIPO (Stahlwerk)	41
2022/C 37/55	Sag T-706/21: Sag anlagt den 3. november 2021 — Balaban mod EUIPO (Stahlwerkstatt)	41
2022/C 37/56	Sag T-715/21: Sag anlagt den 5. november 2021 — Cellnex Telecom og Retevisión I mod Kommissionen	42
2022/C 37/57	Sag T-731/21: Sag anlagt den 16. november 2021 — Společnost pro eHealth databáze mod Kommissionen	43
2022/C 37/58	Sag T-732/21: Sag anlagt den 16. november 2021 — Asociación de Elaboradores de Cava de Requena mod Kommissionen	44
2022/C 37/59	Sag T-734/21: Sag anlagt den 17. november 2021 — The Chord Company mod EUIPO — AVSL Group (CHORD)	45
2022/C 37/60	Sag T-735/21: Sag anlagt den 17. november 2021 — Aprile og Commerciale Italiana mod EUIPO — DC Comics partnership (Gengivelse af en sort flagermus i en oval ramme)	46
2022/C 37/61	Sag T-737/21: Sag anlagt den 19. november 2021 — Refractory Intellectual Property mod EUIPO (e-tech)	47
2022/C 37/62	Sag T-738/21: Sag anlagt den 19. november 2021 — Bora Creations mod EUIPO (essence)	47
2022/C 37/63	Sag T-741/21: Sag anlagt den 22. november 2021 — LG Electronics mod EUIPO — ZTE Deutschland (V10)	48
2022/C 37/64	Sag T-742/21: Sag anlagt den 19. november 2021 — Preventicus mod EUIPO (NIGHTWATCH)	49
2022/C 37/65	Sag T-743/21: Sag anlagt den 22. november 2021 — Ryanair mod Kommissionen	50
2022/C 37/66	Sag T-744/21: Sag anlagt den 24. november 2021 — Medela mod EUIPO (MAXFLOW)	51
2022/C 37/67	Sag T-745/21: Sag anlagt den 22. november 2021 — Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien mod EUIPO — Cantina San Donaci (Passo Lungo)	51
2022/C 37/68	Sag T-747/21: Sag anlagt den 26. november 2021 — Borussia VfL 1900 Mönchengladbach mod EUIPO — Neng (Fohlenelf)	52
2022/C 37/69	Sag T-749/21: Sag anlagt den 26. november 2021 — Gerhard Grund Gerüste mod EUIPO — Josef Grund Gerüstbau (Josef Grund Gerüstbau)	53
2022/C 37/70	Sag T-752/21: Sag anlagt den 29. november 2021 — Associação do Socorro e Amparo mod EUIPO — De Bragança (quis ut Deus)	53
2022/C 37/71	Sag T-755/21: Sag anlagt den 1. december 2021 — Illumina mod Kommissionen	54

2022/C 37/72	Sag T-757/21: Sag anlagt den 2. december 2021 — Activa — Grillküche mod EUIPO — Targa (Grillapparater)	55
2022/C 37/73	Sag T-759/21: Sag anlagt den 6. december 2021 — Société des produits Nestlé mod EUIPO — The a2 Milk Company (A2)	56

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2022/C 37/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 24 af 17.1.2022

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 11 af 10.1.2022

EUT C 2 af 3.1.2022

EUT C 513 af 20.12.2021

EUT C 502 af 13.12.2021

EUT C 490 af 6.12.2021

EUT C 481 af 29.11.2021

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 17. november 2021 — Marc Gómez del Moral Guasch mod Bankia SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona — Spanien)

(Sag C-655/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstols procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – aftale om lån med pant i fast ejendom – variabel rentesats – referenceindeks for lån med pant i fast ejendom – den nationale rets kontrol af gennemsigtigheden – vurdering af, om kontraktvilkårene er urimelige – følgerne af en konstatering af ugyldighed – dom af 3. marts 2020, Gómez del Moral Guasch (C-125/18, EU:C:2020:138) – nye spørgsmål)

(2022/C 37/02)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marc Gómez del Moral Guasch

Sagsøgt: Bankia SA

Konklusion

- 1) Artikel 5 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler og kravet om, at kontraktvilkår skal være gennemsigtige, skal i forbindelse med et lån med pant i fast ejendom fortolkes således, at de tillader, at den erhvervsdrivende ikke i en sådan aftale indsætter den fuldstændige definition af det referenceindeks, der anvendes ved beregningen af en variabel rentesats, eller ikke inden indgåelsen af denne aftale giver forbrugeren en informationsbrochure, der opsummerer dette indeks' tidligere udvikling, idet oplysningerne om det nævnte indeks indgår i en officiel publikation, forudsat at en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger — henset til de informationer, der er til rådighed for og tilgængelige for offentligheden, samt de informationer, som den erhvervsdrivende eventuelt har fremlagt — har været i stand til at forstå, hvordan måden til beregning af referenceindekset konkret fungerer, og dermed til på grundlag af klare og forståelige kriterier at vurdere, hvilke potentielt alvorlige økonomiske følger et sådant vilkår kan få for den pågældendes finansielle forpligtelser.

- 2) Artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 2, og artikel 5 i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at når en national ret finder, at et kontraktvilkår angående fastsættelsen af måden til beregning af en variabel rentesats i en aftale om lån med pant i fast ejendom ikke er affattet klart og forståeligt som omhandlet i dette direktivs artikel 4, stk. 2, eller artikel 5, påhviler det denne ret at efterprøve, om dette vilkår er »urimeligt« som omhandlet i det nævnte direktivs artikel 3, stk. 1.
- 3) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at denne bestemmelse pålægger den nationale ret at tilbyde forbrugeren valget mellem på den ene side en tilpasning af aftalen ved at erstatte et kontraktvilkår om fastsættelse af en variabel rentesats, der anses for at være urimeligt, med et kontraktvilkår, hvori der henvises til et lovbestemt deklatorisk indeks, og på den anden side en annullation af aftalen om lån med pant i fast ejendom i dens helhed, hvis denne aftale ikke kan opretholdes uden dette vilkår.
- 4) Artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13, sammenholdt med dette direktivs artikel 1, stk. 2, skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for, at en national ret i tilfælde af ugyldighed af et urimeligt kontraktvilkår, der fastsætter et referenceindeks for beregningen af de variable renter af et lån — under overholdelse af de betingelser, der er fastsat i præmis 67 i dom af 3. marts 2020, Gómez del Moral Guasch (C-125/18, EU:C:2020:138) — erstatter dette indeks med et lovbestemt indeks, der finder anvendelse i mangel af aftale om andet mellem aftalens parter, når disse to indekser er fastsat ved en beregningsmåde på det samme kompleksitetsniveau, og når denne erstatning er foreskrevet i national ret i ubestridte tilfælde, hvor formålet er at opretholde balancen i ydelserne mellem parterne, forudsat at erstatningsindekset rent faktisk afspejler en deklatorisk bestemmelse i national ret.
- 5) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at i en situation, hvor en aftale indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger ikke kan opretholdes efter ophævelsen af et urimeligt kontraktvilkår, og hvor en annullation af aftalen i dens helhed vil have særligt skadelige virkninger for forbrugeren, kan den nationale ret afhjælpe dette kontraktvilkårs ugyldighed ved at erstatte dette vilkår med en deklatorisk bestemmelse i national ret, idet anvendelsen af den sats, der følger af erstatningsindekset, skal ske på datoen for indgåelsen af aftalen.

(¹) Dato for indlevering: 2.12.2020.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 17. november 2021 — YB mod Unión de Créditos Inmobiliarios SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Ibiza — Spanien)

(Sag C-79/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53 og 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – aftale om lån med pant i fast ejendom – variabel rente – referenceindeks for lån med pant i fast ejendom (IRPH) – den nationale rets kontrol af gennemsigtigheden – oplysningspligt – vurdering af, om kontraktvilkårene er urimelige – krav om god tro, jævnbyrdighed og gennemsigtighed – følger af konstateringen af ugyldighed)

(2022/C 37/03)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Ibiza

Parter i hovedsagen

Sagsøger: YB

Sagsøgt: Unión de Créditos Inmobiliarios SA

Konklusion

- 1) Artikel 5 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler og kravet om kontraktvilkårs gennemsigtighed skal i forbindelse med et lån med pant i fast ejendom fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning og retspraksis, der fritager den erhvervsdrivende fra ved indgåelsen af en aftale om lån med pant i fast ejendom at give forbrugeren oplysninger om referenceindeksets tidligere udvikling i som minimum de to seneste år sammenlignet med mindst et andet indeks som eksempelvis Euribor-indekset, forudsat at denne nationale lovgivning og retspraksis dog giver retten mulighed for — henset til de oplysninger, der er til rådighed og tilgængelige for offentligheden, samt de oplysninger, som eventuelt er givet af den erhvervsdrivende — at kontrollere, at en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger har været i stand til at forstå, hvorledes beregningsmåden for referenceindekset konkret fungerer, og dermed til på grundlag af klare og forståelige kriterier at vurdere, hvilke potentielt alvorlige økonomiske følger et sådant vilkår kan få for den pågældendes finansielle forpligtelser.
- 2) Artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning og retspraksis, hvorefter den erhvervsdrivendes manglende gode tro er en ufravigelig betingelse for at foretage en kontrol af indholdet af et uigennemsigtigt vilkår i en aftale, der er indgået med en forbruger. Det påhviler den forelæggende ret under hensyn til samtlige relevante omstændigheder i tvisten i hovedsagen at afgøre, om den erhvervsdrivende skal anses for at have handlet i god tro i sit valg af et ved lov fastsat indeks, og om det vilkår, der indeholder en henvisning til et sådant indeks, bevirker, at der opstår en betydelig skævhed mellem parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren.
- 3) Artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at den nationale ret, såfremt et urimeligt kontraktvilkår, der fastsætter et referenceindeks for beregningen af de variable renter af et lån, erklæres ugyldigt, erstatter dette indeks med et ved lov fastsat indeks, der finder anvendelse i mangel af modstående aftale mellem aftalens parter, når disse to indekser har de samme virkninger, forudsat at betingelserne i præmis 67 i dom af 3. marts 2020, Gómez del Moral Guasch (C-125/18, EU:C:2020:138) er opfyldt.
- 4) Det er åbenbart, at det 16. spørgsmål, som Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Ibiza (retten i første instans nr. 2 i Ibiza, Spanien) har forelagt, skal afvises.

⁽¹⁾ Dato for indlevering: 9.2.2021.

**Appel iværksat den 25. maj 2021 af Giro Travel Company SRL til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Niende Afdeling) den 24. marts 2021 i sag T-193/18, Andreas Stihl mod EUIPO**

(Sag C-327/21 P)

(2022/C 37/04)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Giro Travel Company SRL (ved avocat C.N. Frisch)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 26. november 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Giro Travel Company SRL bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 9. juni 2021 af FCA Italy SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 28. april 2021 i sag T-191/20 — FCA Italy mod EUIPO

(Sag C-360/21 P)

(2022/C 37/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: FCA Italy SpA (ved advocati F. Jacobacci og E. Truffo)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 6. oktober 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at FCA Italy SpA bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 18. juni 2021 af Hasbro Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Udvidede Afdeling) den 21. april 2021 i sag T-663/19 — Hasbro mod EUIPO

(Sag C-373/21 P)

(2022/C 37/06)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Hasbro Inc. (ved barrister J. Moss)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 1. december 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Hasbro Inc. bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 21. juni 2021 af Keun Jig Lee til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 21. april 2021 i sag T-382/20 — Lee mod EUIPO

(Sag C-381/21 P)

(2022/C 37/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Keun Jig Lee (ved avvocato F. Jacobacci og avvocatessa B. La Tella)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 30. november 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Keun Jig Lee bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 5. august 2021 af Health Product Group sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 16. juni 2021 i sag T-678/19 — Health Product Group mod EUIPO

(Sag C-483/21 P)

(2022/C 37/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Health Product Group sp. z o.o. (ved advokat M. Kondrat)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 30. november 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Health Product Group sp. z o.o. bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 10. august 2021 af Davide Groppi Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 16. juni 2021 i sag T-187/20 — Davide Groppi mod EUIPO — Viabizzuno (Bordlampe)

(Sag C-490/21 P)

(2022/C 37/09)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Davide Groppi Srl (ved avvocati F. Boscarior de Roberto, D. Capra og V. Malerba)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 26. november 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Davide Groppi Srl bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 19. august 2021 af DI til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 9. juni 2021 i sag T-514/19, DI mod ECB

(Sag C-513/21 P)

(2022/C 37/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: DI (ved avocate L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom ophæves.

— Følgelig tages appellants påstande til følge:

— annullation af afgørelsen truffet af ECB's direktion den 7. maj 2019 om disciplinær afskedigelse uden varsel.

- annullation af afgørelsen truffet af ECB's direktion den 25. juni 2019 om afslag på at genåbne den disciplinære forfølgning efter afslutningen af straffesagen.
- under alle omstændigheder erstatning for det ikke-økonomiske tab, som appellanten har lidt, opgjort efter ret og billighed til 20 000 EUR.
- godtgørelse af de samlede omkostninger.
- ECB tilpligtes at betale samtlige omkostninger i forbindelse med appelsagen og sagen i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Der blev begået en retlig fejl i den appellerede dom, for så vidt som det første anbringende om manglende kompetence hos ophavsmanden til de anfægtede foranstaltninger blev forkastet.

Der blev begået en retlig fejl i den appellerede dom, for så vidt som det andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 8.3.2 i ECB's personalevedtægt og af retssikkerhedsprincippet blev forkastet.

Der blev begået en retlig fejl i den appellerede dom, for så vidt som det syvende anbringende om tilsidesættelse af uskyldsformodningen og af artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder blev forkastet.

Der blev begået en retlig fejl i den appellerede dom, for så vidt som det fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 8.3.7 i ECB's personalevedtægt og tilsidesættelse af det princip om uvildighed, der er fastsat i artikel 41 i chartret, blev forkastet.

Der blev begået en retlig fejl i den appellerede dom, for så vidt som det sjette anbringende om åbenbart urigtige skøn blev forkastet.

Appel iværksat den 26. august 2021 af CE til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. juni 2021 i sag T-355/19, CE mod Regionsudvalget

(Sag C-539/21 P)

(2022/C 37/11)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: CE (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)

Den anden part i appelsagen: Regionsudvalget

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom af 16. juni 2021, CE mod Regionsudvalget (T-355/19), ophæves delvist.
- Regionsudvalget tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger, herunder sagsomkostningerne ved Retten i forbindelse med såvel hovedsagen som sagen om foreløbige forholdsregler.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin appel har appellanten navnlig anfægtet den appellerede doms præmis 69 og 70, 73-77, 83-91, 109-116, 126-139, 149 og 150. Appellanten har fremsat et enkelt anbringende vedrørende en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og anlæggelse af åbenbart urigtige skøn, som har medført en utilstrækkelig og retligt forkert begrundelse.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht. (Tyskland) den 13. september 2021 — ZS mod Zweckverband »Kommunale Informationsverarbeitung Sachsen« KISA, Körperschaft des öffentlichen Rechts

(Sag C-560/21)

(2022/C 37/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger, appellant og revisionsappellant: ZS

Sagsøgt, indstævnt og revisionsindstævnt: Zweckverband »Kommunale Informationsverarbeitung Sachsen« KISA, Körperschaft des öffentlichen Rechts

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 38, stk. 3, andet punktum, i forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ (generel forordning om databeskyttelse) fortolkes således, at den er til hinder for en bestemmelse i national lovgivning, som § 6, stk. 4, første punktum, i Bundesdatenschutzgesetz (databeskyttelsesloven), der finder anvendelse i den foreliggende sag, i henhold til hvilken afskedigelsen af databeskyttelsesrådgiveren, som foretages af den dataansvarlige i dennes egenskab af arbejdsgiver for databeskyttelsesrådgiveren, sker under henvisning til betingelserne i forordning (EU) 2016/679 uafhængigt af, om databeskyttelsesrådgiveren afskediges for at udføre sine opgaver?

Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

2) Er artikel 38, stk. 3, andet punktum, i forordning (EU) 2016/679 baseret på et tilstrækkeligt retsgrundlag, navnlig hvis bestemmelsen omfatter databeskyttelsesrådgivere, som indgår i et ansættelsesforhold med den dataansvarlige?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT, 2016, L 119, s. 1).

Appel iværksat den 23. september 2021 af DD til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 14. juli 2021 i sag T-632/19, DD mod FRA

(Sag C-587/21 P)

(2022/C 37/13)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: DD (ved Rechtsanwältin N. Lorenz)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves i sin helhed.
- Følgelig:
  - Afgørelsen truffet af direktøren for Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) den 19. november 2018 om afslag på appellansens ansøgning i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 1, annulleres.
  - Om fornødent annulleres afgørelsen truffet af FRA's direktør den 12. juni 201[9] og modtaget den 13. juni 201[9] om afslag på den klage, som appellanten i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, indgav over afgørelsen af 19. november 201[8].
  - FRA tilpligtes at betale erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab som udspecificeret i sagsakterne og efter ret og billighed opgjort til 100 000 EUR.
  - FRA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retlig fejl og urigtig gengivelse af beviser for så vidt angår redegørelsen for de faktiske omstændigheder.

Retlig fejl og tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet for så vidt angår det første klagepunkt om ulovlighed.

Retlig fejl, tilsidesættelse af res judicata, utilstrækkelig begrundelse, manglende stillingtagen til appellansens påstand og urigtig gengivelse af beviser for så vidt angår det andet klagepunkt om ulovlighed.

Retlig fejl, åbenbart urigtigt skøn og utilstrækkelig begrundelse for så vidt angår det tredje klagepunkt om ulovlighed.

Retlig fejl, urigtig gengivelse af beviser, åbenbart urigtigt skøn, anbringende om, at Retten handlede ultra vires og ultra petita, anbringende om, at Retten med urette afslog appellansens tilbud om at fremlægge et dokument efter anmodning, som var af betydning for sagen, og utilstrækkelig begrundelse for så vidt angår det fjerde klagepunkt om ulovlighed.

Retlig fejl, utilstrækkelig begrundelse, urigtig retlig kvalificering af de faktiske omstændigheder, urigtig gengivelse af beviser og åbenbart urigtigt skøn for så vidt angår det femte klagepunkt om ulovlighed.

Retlig fejl, urigtig gengivelse af beviser, manglende stillingtagen til appellansens påstand, urigtig retlig kvalificering, anbringende om, at Retten handlede ultra petita, anbringende om, at Retten med urette afslog appellansens anmodning om at anordne fremlæggelse af et dokument, som var af betydning for sagen, ufuldstændig behandling af anmodningen og anbringende om chikane, som appellanten har fremsat vedrørende det sjette klagepunkt om ulovlighed.

Retlig fejl med hensyn til den del, der vedrører det hævdede tab og årsagsforbindelse.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Areios Pagos (Grækenland) den 23. september 2021 — Charles Taylor Adjusting Limited og FD mod Starlight Shipping Company og Overseas Marine Enterprises INC

(Sag C-590/21)

(2022/C 37/14)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Areios Pagos

Parter i hovedsagen

Appellanter: Charles Taylor Adjusting Limited og FD

Indstævnte: Starlight Shipping Company og Overseas Marine Enterprises INC

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal udtrykket åbenbart vil stride mod Unionens grundlæggende principper, og følgelig mod de nationale grundlæggende retsprincipper, idet denne modstrid udgør en grund til at afslå anerkendelsen og erklæringen om eksigibilitet i medfør af artikel 34, nr. 1, og artikel 45, stk. 1, i forordning nr. 44/2001⁽¹⁾, fortolkes således, at det, ud over udtrykkelige »anti-suit injunctions«, som nedlægger forbud mod indledning og fortsættelse af procedurer for en ret i en anden medlemsstat, også omfatter afgørelser eller kendelser afsagt af retterne i andre medlemsstater, som i) besværliggør og lægger hindringer i vejen for, at en ret i en anden medlemsstat yder sagsøgeren domstolsbeskyttelse, eller for fortsættelsen af procedurer, der allerede er blevet indledt ved denne ret, således at ii) der foreligger et indgreb i kompetencen for en ret i en anden medlemsstat til at påkende en vis tvist, som allerede er blevet indbragt og verserer for denne, idet denne kompetence er anerkendt for at være forenelig med EU's grundlæggende retsprincipper? Er det nærmere bestemt i strid med EU's grundlæggende retsprincipper som omhandlet i artikel 34, nr. 1, og artikel 45, stk. 1, i forordning nr. 44/2001 at anerkende og/eller erklære eksigibiliteten af en afgørelse eller en kendelse, hvorved en ret i en medlemsstat yder dem, der fremsætter anmodning om anerkendelse og erklæring om eksigibilitet, en foreløbig økonomisk erstatning i forskud for omkostninger og udgifter som følge af, at en sag anlægges eller en procedure fortsættes ved en ret i en anden medlemsstat, såfremt: a) tvisten efter behandlingen af sagen er genstand for et forlig, som er forskriftsmæssigt indgået og godkendt af en ret i den medlemsstat, der afsiger afgørelsen og/eller en kendelse, og b) den ret i den anden medlemsstat, for hvilken den sagsøgte har anlagt en ny sag, savner kompetence på grund af en aftale om enekompetence?
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares benægtende, udgør en åbenbar og direkte strid med de nationale grundlæggende retsprincipper — i overensstemmelse med landets kulturelle og juridiske grundlæggende opfattelser og de grundlæggende regler i den græske retsorden, der vedrører kernen af retten til domstolsbeskyttelse (artikel 8 og 20 i den hellenske forfatning, artikel 33 i den græske borgerlige lovbog og princippet om beskyttelse af denne ret, som præciseret i artikel 176, artikel 173, stk. 1-3, artikel 185, artikel 205 og artikel 191 i den græske civile retsplejelov) og i EMRK's artikel 6, stk. 1, hvorfor det i givet fald er muligt at undlade at anvende EU-lovgivningen om fri bevægelighed for retsafgørelser, og afslag på anerkendelse som følge af denne hindring er foreneligt med de opfattelser, som gennemfører og fremmer det europæiske perspektiv — i henhold til artikel 34, nr. 1, i forordning nr. 44/2001, som fortolket af Domstolen, da en grund til at afslå anerkendelsen og fuldbyrdelsen i Grækenland af ovennævnte afgørelse og kendelser (spørgsmål I) afsagt af en ret i en anden medlemsstat (Det Forenede Kongerige)?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001, L 12, s. 1).

**Appel iværksat den 1. oktober 2021 af Europa-Parlamentet til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Fjerde Afdeling) den 14. juli 2021 i sag T-670/19, Carbajo Ferrero mod Parlamentet**

(Sag C-613/21 P)

(2022/C 37/15)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Parlamentet (ved I. Terwinghe, C. González Argüelles og R. Schiano, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Fernando Carbajo Ferrero

Appellanten har nedlagt følgende påstande

Principalt:

- Rettens dom af 14. juli 2021 i sag T-670/19 ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Subsidiært:

- Rettens dom af 14. juli 2021 i sag T-670/19 ophæves.
- Frifindelse i første instans.
- Fernando Carbajo Ferrero tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det første appelanbringende vedrører dels retlige fejl med hensyn til fortolkningen af afgørelsen af 16. maj 2000 om fastlæggelse af etaperne i proceduren for udvælgelse af højtstående tjenestemænd som ændret ved Præsidiets afgørelse af 18. februar 2008 og med hensyn til fortolkningen af ligebehandlingsprincippet og princippet om gennemsigtighed, dels en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder. Parlamentet har gjort gældende, at Retten fejlagtigt fastslog, at proceduren for udnævnelse af direktøren for medier i Generaldirektoratet for Kommunikation ikke forløb forskriftsmæssig, idet det rådgivende udvalg for udnævnelse af højtstående tjenestemænd ikke anvendte de samme kriterier for den sammenlignende bedømmelse af fortjenester under hele proceduren.

Med det andet anbringende, der vedrører en retlig fejl og en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og af beviserne, har Parlamentet gjort gældende, at Retten misforstod funktionen af den af det rådgivende udvalg udfærdigede rapport om samtalerne og fejlagtigt konkluderede, at ansættelsesmyndigheden ikke på korrekt vis havde taget hensyn til sagsøgerens erhvervs erfaring.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Ravensburg (Tyskland) den 6. oktober 2021 — RU og PO mod Nissan Leasing, Volkswagen Leasing GmbH

(Sag C-617/21)

(2022/C 37/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Ravensburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RU og PO

Sagsøgte: Nissan Leasing og Volkswagen Leasing GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1. Er aftaler om leasing af motorkøretøjer med kilometerafregning med en fast varighed på ca. to år eller længere, som er indgået uden almindelig opsigelsesret, hvor forbrugeren er forpligtet til at sørge for en ansvarsforsikring og for fuld kaskoforsikring af køretøjet, desuden skal gøre mangels beføjelser gældende over for tredjemand (navnlig over for forhandlere og producenter af køretøjet), og hvor denne tillige bærer risikoen for bortkomst, beskadigelse og øvrige værdiforringelser, omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2011/83/EU⁽¹⁾ og/eller direktiv 2008/48/EF⁽²⁾ og/eller direktiv 2002/65/EF⁽³⁾? Er der i den forbindelse tale om kreditaftaler som omhandlet i artikel 3, litra c), i direktiv 2008/48/EF og/eller om aftaler om finansielle tjenesteydelser som omhandlet i artikel 2, nr. 12), i direktiv 2011/83/EF samt artikel 2, litra b) i direktiv 2002/65/EF?

2. Såfremt aftaler om leasing af motorkøretøjer med kilometerafregning — som beskrevet under spørgsmålet under punkt 1 — er aftaler om finansielle tjenesteydelser:

- a) Gælder også faste forretningssteder for en person, der for den erhvervsdrivende forbereder transaktioner med forbrugere, men ikke selv har beføjelse til at indgå de pågældende aftaler, som ubevægelige detailforretningssteder som omhandlet i artikel 2, nr. 9), i direktiv 2011/83/EU?

Såfremt dette er tilfældet:

- b) Gælder dette også, såfremt den person, der forbereder aftalen, driver erhvervmæssig virksomhed i en anden branche og/eller tilsynsretligt og/eller civilretligt ikke har beføjelse til at indgå aftaler om finansielle tjenesteydelser?

3. Såfremt et af spørgsmålene under punkt 2. a) eller b) besvares benægtende:

Skal artikel 16, litra l), i direktiv 2011/83/EU fortolkes således, at aftaler om leasing af motorkøretøjer med kilometerafregning, (som beskrevet ovenfor under spørgsmålet under punkt 1) er omfattet af disse undtagelser?

4. Såfremt aftaler om leasing af motorkøretøjer med kilometerafregning — som beskrevet under spørgsmålet under punkt 1 — er aftaler om finansielle tjenesteydelser:

- a) Foreligger der også en aftale om fjernsalg som omhandlet i artikel 2, litra a) i direktiv 2002/65/EF og artikel 2, nr. 7), i direktiv 2011/83/EU, når der i forbindelse med forhandlingerne om aftalen kun var personlig kontakt med en person, der forbereder transaktioner med forbrugere for den erhvervsdrivende, men ikke selv har beføjelse til at indgå de pågældende aftaler?

Såfremt dette ikke er tilfældet:

- b) Gælder dette også, såfremt den person, der forbereder aftalen, driver erhvervmæssig virksomhed i en anden branche og/eller tilsynsretligt og/eller civilretligt ikke har beføjelse til at indgå aftaler om finansielle tjenesteydelser?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25.10.2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF EØS-relevant tekst (EUT 2011, L 304, s. 64).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23.4.2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT 2008, L 133, s. 66).

(³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23.9.2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne og om ændring af Rådets direktiv 90/619/EØF samt direktiv 97/7/EF og 98/27/EF (EFT 2002, L 271, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 8. oktober 2021 — VB mod GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH

(Sag C-625/21)

(2022/C 37/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: VB

Revisionsindstævnt: GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽¹⁾ fortolkes således, at det ved prøvelsen af et erstatningskrav inden for et kontraktforhold, som en erhvervsdrivende gør gældende over for en forbruger med henvisning til, at forbrugeren uberettiget har hævet kontrakten, er udelukket at anvende deklaratoriske bestemmelser i den nationale lovgivning alene af den grund, at den erhvervsdrivendes almindelige forretningsbetingelser indeholder et urimeligt vilkår, hvorefter den erhvervsdrivende ud over de deklaratoriske bestemmelser i den nationale lovgivning alternativt kan gøre en ret til en fast erstatning gældende over for en forbruger, der har misligholdt kontrakten?

Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

2. Er en sådan anvendelse af deklaratoriske bestemmelser i den nationale lovgivning også udelukket, når den erhvervsdrivende over for forbrugeren ikke støtter sit erstatningskrav på vilkåret?

Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares bekræftende:

3. Er det i strid med de nævnte EU-retlige bestemmelser, at et vilkår, som indeholder flere regler (f.eks. alternative sanktioner i tilfælde af uberettiget ophævelse af kontrakten), for så vidt angår de dele af vilkåret, som under alle omstændigheder er i overensstemmelse med de deklaratoriske bestemmelser i den nationale lovgivning og ikke skal kvalificeres som urimelige, forbliver gældende inden for kontraktforholdet?

⁽¹⁾ EFT 1993, L 95, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 11. oktober 2021 — Funke Sp. z o.o.

(Sag C-626/21)

(2022/C 37/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: Funke Sp. z o.o.

Sagsøgte myndighed: Landespolizeidirektion Wien

Præjudicielle spørgsmål

Skal

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed ⁽¹⁾ i almindelighed, EFT 2002, L 11, s. 4, som ændret ved forordning (EF) nr. 765/2008 ⁽²⁾, EUT 2008, L 218, s. 30, og forordning (EF) nr. 596/2009 ⁽³⁾, EUT 2009, L 188, s. 14 (herefter »direktiv 2001/95/EF«), navnlig artikel 12 i dette direktiv og bilag II hertil,

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93, EUT 2008, L 218, s. 30 (herefter »forordning nr. 765/2008«), navnlig forordningens artikel 20 og 22, samt

— Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/417 af 8. november 2018 om retningslinjer for forvaltningen af EU-systemet for hurtig udveksling af oplysninger (RAPEX), jf. artikel 12 i direktiv 2001/95/EF om produktsikkerhed i almindelighed, og det tilknyttede meddelelsessystem ⁽⁴⁾, EUT 2019, L 73, s. 121 (herefter »RAPEX-retningslinjerne«), fortolkes således,

1. at der af disse bestemmelser umiddelbart følger en ret for en erhvervsdrivende til at supplere en RAPEX-meddelelse?

2. at Europa-Kommissionen (Kommissionen) har kompetence til at træffe afgørelse om en sådan anmodning?

eller

3. at myndigheden i den pågældende medlemsstat har kompetence til at træffe afgørelse om en sådan anmodning?

(Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende)

4. at retsbeskyttelsen ved (nationale) domstole i forbindelse med en sådan afgørelse er tilstrækkelig, når den ikke indrømmes enhver erhvervsdrivende, men kun den erhvervsdrivende, der er berørt af den (obligatoriske) foranstaltning, i forbindelse med den (obligatoriske) foranstaltning, der træffes af myndigheden?

⁽¹⁾ EFT 2002, L 11, s. 4.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9.7.2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT 2008, L 218, s. 30).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 596/2009 af 18.6.2009 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol — Tilpasning til forskriftsproceduren med kontrol — Del 4 (EUT 2009, L 188, s. 14).

⁽⁴⁾ EUT 2019, L 73, s. 121.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den 15. oktober 2021 — OQ mod Land Hessen

(Sag C-634/21)

(2022/C 37/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: OQ

Sagsøgt: Land Hessen

Procesdeltager: SCHUFA Holding AG

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger fortolkes således, at allerede en automatisk udarbejdelse af en sandsynlighedsværdi om en registrerets evne til at tilbagebetale et lån udgør en afgørelse, der alene er baseret på automatisk behandling, som har retsvirkning eller på tilsvarende vis betydeligt påvirker den pågældende, hvis denne værdi, som er beregnet ved hjælp af personoplysninger om den pågældende, af den dataansvarlige videregives til en dataansvarlig tredjemand, og denne tredjemand anvender denne værdi som det afgørende grundlag for sin beslutning om at indgå, gennemføre eller afslutte et aftaleforhold med den pågældende?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 6, stk. 1, og artikel 22 i forordning (EU) 2016/679 fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter anvendelsen af en sandsynlighedsværdi — i det foreliggende tilfælde vedrørende en fysisk persons betalingssevne og betalingsvilje under inddragelse af oplysninger om fordringer — vedrørende en bestemt fremtidig adfærd for en fysisk person med henblik på beslutningen om at indgå, gennemføre eller afslutte et aftaleforhold med denne person (scoring) kun er lovlig, hvis visse yderligere betingelser, som er nærmere beskrevet i begrundelsen for forelæggelsen, er opfyldt?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rajonen sad (Bulgarien) den 25. oktober 2021 — M. Ya. M.

(Sag C-651/21)

(2022/C 37/20)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski rajonen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger i hovedsagen: M. Ya. M

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 13 i forordning (EU) nr. 650/2012⁽¹⁾ sammenholdt med princippet om beskyttelse af retssikkerheden fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at der, efter at en arving, som ved retten i den medlemsstat, hvor arvingen har sit sædvanlige opholdssted, allerede har registreret vedgåelse af eller afkald på arven efter en afdød, der på dødstidspunktet havde sit sædvanlige opholdssted i en anden EU-medlemsstat, i sidstnævnte medlemsstat fremsættes anmodning om en fornyet registrering af afkaldet eller vedgåelsen?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende således, at en registrering er tilladt: Skal artikel 13 i forordning (EU) nr. 650/2012 sammenholdt med principperne om beskyttelse af retssikkerheden og den effektive håndhævelse af EU-retten samt medlemsstaternes pligt til loyalt samarbejde i henhold til artikel 4, stk. 3, [TEU] fortolkes således, at de til trods for, at retsplejelovgivningen i den medlemsstat, hvor arveladeren på dødstidspunktet havde sit sædvanlige opholdssted, ikke hjemler nogen mulighed for at registrere afkaldet på arven i en andens navn, alligevel tillader en anmodning fra en arving, som opholder sig i denne medlemsstat, om registrering af et afkald på arven efter en fælles arvelader, som er givet af en anden arving i den medlemsstat, hvor denne arving har sit sædvanlige opholdssted?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4.7.2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis (EUT 2012, L 201, s. 107).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 27. oktober 2021 — Syndicat Uniclîma mod Ministre de l'Intérieur

(Sag C-653/21)

(2022/C 37/21)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Syndicat Uniclîma

Sagsøgt: Ministre de l'Intérieur

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Tillader den harmonisering, som indføres ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF ⁽¹⁾, 2014/35/EU ⁽²⁾ og 2014/68/EU, ⁽³⁾ medlemsstaterne at fastsætte sikkerhedskrav og i givet fald betingelserne og begrænsningerne herfor, der finder anvendelse på det udstyr, de omhandler, når disse krav ikke medfører, at dette udstyr, der, som »CE-mærkningen« attesterer, er i overensstemmelse med kravene i disse direktiver, skal ændres?
- 2) Tillader den harmonisering, der indføres, medlemsstaterne alene i forbindelse med anvendelsen af dette udstyr i bygninger, der er åbne for offentligheden, og i forbindelse med særlige sikkerhedsrisici i tilknytning til brand, at fastsætte sikkerhedskrav, der vil kunne indebære en ændring af udstyr, der således som »CE-mærkningen« attesterer, er i overensstemmelse med kravene i disse direktiver?
- 3) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, kan spørgsmålet da besvares bekræftende i de tilfælde, hvor de pågældende sikkerhedskrav dels kun gælder som modvægt til dette udstyrs anvendelse af brændbare kølemidler som alternativ til fluorholdige drivhusgasser i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 517/2014 af 16. april 2014 om fluorholdige drivhusgasser ⁽⁴⁾, dels kun omfatter det udstyr, der, selv om det er i overensstemmelse med kravene i disse direktiver, ikke med hensyn til risikoen for brand i tilfælde af, at der anvendes brændbare kølemidler, er omfattet af den sikkerhedsforanstaltning, at det er hermetisk forseglet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17.5.2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (omarbejdning) (EUT 2009, L 157, s. 24).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/35/EU af 26.2.2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (EUT 2014, L 96, s. 357).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/68/EU af 15.5.2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om tilgængeliggørelse på markedet af trykbærende udstyr (EUT 2014, L 189, s. 164).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 517/2014 af 16.4.2014 om fluorholdige drivhusgasser og om ophævelse af forordning (EF) nr. 842/2006 (EUT 2014, L 150, s. 195).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rayonen sad Nesebar (Bulgarien) den 27. oktober 2021 — straffesag mod G. ST. T.**(Sag C-655/21)**

(2022/C 37/22)

*Processprog: bulgarsk***Den forelæggende ret**

Rayonen sad Nesebar

Part i hovedsagen

G. ST. T.

Præjudicielle spørgsmål

1. Er den lovgivning og retspraksis, hvorefter de tab, som rettighedshaveren påføres, udgør strafbare handlinger i henhold til straffelovens artikel 172b, stk. 1 og 2, i overensstemmelse med de regler, der er indført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF ⁽¹⁾ af 29. april 2004, med hensyn til de tab, der er opstået ved uretmæssig udøvelse af intellektuelle ejendomsrettigheder?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er den ved retspraksis i Republikken Bulgarien indførte automatiske formodningsmekanisme ved fastsættelsen af tabene — som værdien af de varer, der er blevet udbudt til salg, beregnet på grundlag af detailhandelspriserne for lovligt fremstillede varer — i overensstemmelse med reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004?

3. Er lovgivning, der ikke indeholder en afgrænsning mellem en lovovertrædelse (artikel 127, stk. 1, i den nugældende Zakon za markite i geografskite oznatjenia (lov om varemærker og geografiske betegnelser) og artikel 81, stk. 1, i lov om varemærker og geografiske betegnelser i den version, der var gældende i 2016), en strafbar handling i henhold til straffelovens artikel 172b, stk. 1, og, såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, en strafbar handling i henhold til straffelovens artikel 172b, stk. 2, forenelig med legalitetsprincippet i forbindelse med strafbare handlinger som forankret i artikel 49 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?
4. Er de sanktioner, der er fastsat i straffelovens artikel 172b, stk. 2 (frihedsstraf på 5-8 år og bøde på 5 000-8 000 leva (BGN)), i overensstemmelse med det princip, der er opstillet i artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (straffens omfang skal stå i rimeligt forhold til overtrædelsen)?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2004/48/EF af 29.4.2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT 2004, L 157, s. 45).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 29. oktober 2021 — IM GESTÃO DE ATIVOS — SOCIEDADE GESTORA DE ORGANISMOS DE INVESTIMENTO COLETIVO, S.A. m.fl. mod Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sag C-656/21)

(2022/C 37/23)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IM GESTÃO DE ATIVOS — SOCIEDADE GESTORA DE ORGANISMOS DE INVESTIMENTO COLETIVO, S.A. m. fl.

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 5, stk. 2, i direktiv 2008/7/EF (¹) til hinder for en national lovgivning som rubrik 17.3.4 i Código do Imposto do Selo (lov om stempelafgift), hvorefter denne stempelafgift pålægges gebyrer, som bankerne opkræver af organer, der forvalter åbne investeringsfonde i omsættelige værdipapirer, for at levere tjenesteydelser, der består i erhvervelse af nye aktietegninger, dvs. erhvervelse af nye kapitalindgange til investeringsfonde gennem erhvervelse af nye andele udstedt af investeringsfondene?
- 2) Er artikel 5, stk. 2, i direktiv 2008/7/EF til hinder for en national lovgivning, hvorefter administrationsgebyrer, som forvaltningsorganerne opkræver hos åbne investeringsfonde i værdipapirer, pålægges stempelafgift, for så vidt som disse administrationsgebyrer omfatter gebyrer, som bankerne opkræver for ovennævnte virksomhed?

(¹) Rådets Direktiv 2008/7/EF af 12.2.2008 om kapitaltilførselsafgifter (EUT 2008, L 46, s. 11).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 8. november 2021 — SIA Druvnieks mod Lauku atbalsta dienests

(Sag C-668/21)

(2022/C 37/24)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i hovedsagen

Sagsøger i første instans og appellatant i appelsagen: SIA Druvnieks

Den anden part i appelsagen: Lauku atbalsta dienests

Præjudicielle spørgsmål

1. Er anvendelsen af artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1306/2013 ⁽¹⁾ af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik berettiget, når en anden virksomhed, der er ejet af ejeren af det ansøgende selskab, har begået en uregelmæssighed, hvis økonomiske følger ikke er blevet afhjulpet, og det selskab, der ansøger om støtte, faktisk har overtaget sig denne virksomheds landbrugsaktivitet?
2. Kan artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik anvendes på en sådan måde, at det kan fastslås, at en person har unddraget sig den administrative sanktion i henhold til forordningens artikel 64, stk. 4, litra d), selv om der ikke er truffet en afgørelse om pålæggelse af en administrativ sanktion over for det sagsøgende selskab eller dennes indehaver, som medfører selskabets udelukkelse som potentiel støtteansøger?
3. Kan artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1306/2013 af 17. december 2013 anvendes således, at den myndighed, der er ansvarlig for undersøgelsen af projektforslaget, skal undersøge, om andre virksomheder, der tidligere har tilhørt ejeren af det støtteansøgende selskab, opfylder bestemmelserne i artikel 2, nr. 14), i Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014 ⁽²⁾ af 25. juni 2014 om fastsættelse af visse kategorier af støtte inden for landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikterne, der er forenelige med det indre marked i henhold til artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og i tilfælde af, at betingelserne ikke er opfyldt, skal afvise projektforslaget uden en individuel vurdering af de faktiske omstændigheder?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549).

⁽²⁾ EUT 2014, L 193, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 15. november 2021 — VW og Legea S.r.l. mod SW, CQ, ET, VW og Legea S.r.l.

(Sag C-686/21)

(2022/C 37/25)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Kassationsappellanter: VW og Legea S.r.l.

Kassationsindstævnte: SW, CQ, ET, VW og Legea S.r.l.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Indebærer de i hovedsagen omhandlede EU-retlige bestemmelser ⁽¹⁾, som fastsætter en eneret for indehaveren af et EU-varemærke og samtidig også muligheden for, at varemærket er genstand for sameje efter de respektive andele, at meddelelse til tredjemand af en eksklusiv licens uden vederlag og på ubestemt tid til et varemærke i sameje kan besluttes med stemmeflertal af de fælles indehavere heraf, eller er enstemmig beslutning påkrævet?
- 2) Er det i sidstnævnte tilfælde med hensyn til nationale og EU-varemærker, som er genstand for sameje, foreneligt med de EU-retlige principper at anlægge en fortolkning, hvorefter en af de fælles indehavere af det varemærke, hvortil licens uden vederlag og på ubestemt tid er blevet meddelt tredjemand efter enstemmig beslutning, ikke ensidigt kan ophæve denne beslutning, eller skal det anses for at være foreneligt med de EU-retlige principper at anlægge en modsatrettet fortolkning, ifølge hvilken en fælles indehaver ikke til stadighed er bundet af den oprindelige aftale og således kan trække sig ud af denne med konsekvens for licensaftalen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 af 16.12.2015 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT 2015, L 336, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14.6.2017 om EU-varemærker (EUT 2017, L 154, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 17. november 2021 —
Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif vigilance
OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers og Vigilance OGM 33 mod Premier
ministre og Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation**

(Sag C-688/21)

(2022/C 37/26)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers og Vigilance OGM 33

Indstævnte: Premier ministre og Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Intervenient: Fédération française des producteurs d'oléagineux et de protéagineux

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF ⁽¹⁾, sammenholdt med nr. 1) i bilag I B til dette direktiv og i lyset af 17. betragtning hertil, fortolkes således, at der for blandt mutageneseteknikker/-metoder at foretage en sontring i forhold til mutageneseteknikker/-metoder, som traditionelt er blevet brugt i en række anvendelser, og som gennem lang tid har vist sig sikre som omhandlet i Domstolens dom af 25. juli 2018, kun skal tages hensyn til metoder, hvorefter den mutagene agens ændrer organismens genetiske materiale, eller skal der tages hensyn til samtlige variationer i organismen, der er fremkaldt af den anvendte metode, herunder somaklon-variationer, der kan påvirke menneskers sundhed og miljøet?

- 2) Skal artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001, sammenholdt med nr. 1) i bilag I B til dette direktiv og i lyset af 17. betragtning til dette direktiv, fortolkes således, at der ved afgørelsen af, om en mutageneseteknik/-metode traditionelt er blevet brugt i en række anvendelser, og om den gennem lang tid har vist sig sikker som omhandlet i Domstolens dom af 25. juli 2018, kun skal tages hensyn til vækster på åben mark, der er fremstillet ved hjælp af denne metode/teknik, eller om det også er muligt at tage hensyn til studier og videnskabelige publikationer, som ikke vedrører disse vækster, og om der hvad angår disse studier og publikationer kun kan tages hensyn til dem, der vedrører risici for menneskers sundhed og miljøet?

(¹) EFT 2001, L 106, s. 1.

Appel iværksat den 17. november 2021 af Brunswick Bowling Products LLC til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 8. september 2021 i sag T-152/19, Brunswick Bowling Products LLC mod Kommissionen

(Sag C-694/21 P)

(2022/C 37/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Brunswick Bowling Products LLC (ved avocat R. Martens)

De andre parter i appellsagen: Europa-Kommissionen og Kongeriget Sverige

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Punkt 1 og 2 i den appellerede doms konklusion ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten.
- Subsidiært ophæves punkt 1 og 2 i den appellerede doms konklusion, der træffes afgørelse i sagen i første instans, og Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1960 (¹) annulleres i sin helhed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder til at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 263 TEUF, sammenholdt med artikel 256, stk. 1, TEUF og artikel 41, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt princippet om god forvaltningsskik, fordi Retten begik en retlig fejl ved at undlade at bedømme de oplysninger, som Kommissionen lagde til grund eller undlod at lægge til grund med henblik på vedtagelsen af dens endelige afgørelse, og derfor undlod at tage alle relevante faktorer i betragtning, idet det anføres, at mens Kommissionen har pligt til at sikre, at den råder over så fuldstændige og pålidelige oplysninger som muligt, indebærer Rettens passende prøvelse af lovligheden af Kommissionens afgørelse en prøvelse af, om Kommissionen lagde alle relevante oplysninger til grund, og af, om de oplysninger, som Kommissionen lagde til grund, i givet fald var korrekte, pålidelige, fuldstændige og sammenhængende.

Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF, chartrets artikel 41, stk. 1 og 2, samt begrundelsespligten, fordi Retten undlod at give en tilstrækkeligt detaljeret og fyldestgørende begrundelse, idet det anføres, at Retten i overensstemmelse med sin begrundelsespligt har pligt til at angive en begrundelse, således at appellanten kan vurdere baggrunden for den vedtagne afgørelse.

(¹) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1960 af 10.12.2018 om en beskyttelsesforanstaltning truffet af Sverige i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF for at forbyde markedsføring af en type keglerejningsmaskine og et supplerende sæt til anvendelse sammen med denne type keglerejningsmaskine, der fremstilles af Brunswick Bowling & Billiards, og for at trække allerede markedsførte maskiner tilbage (EUT 2018, L 315 s. 29).

**Appel iværksat den 19. november 2021 af Mytilinaios AE — Omilos Epicheiriseon til prøvelse af dom
afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 22. september 2021 i de forenede sager
T-639/14 RENV, T-352/15 og T-740/17, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE mod
Europa-Kommissionen, støttet af Mytilinaios AE — Omilos Epicheiriseon**

(Sag C-701/21 P)

(2022/C 37/28)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Mytilinaios AE — Omilos Epicheiriseon (ved advocati Vassilios-Spyridon Christianos og Georgios Karyidis)

De andre parter i appelsagen: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI), Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom i de forenede sager T-639/14 RENV, T-352/15 og T-740/17 ophæves.
- Sagen hjemvises, hvis nødvendigt, til Retten, med henblik på at denne træffer afgørelse i sagen.
- DEI AE tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den appellerede dom vedrørte spørgsmålet, om der hos Kommissionen burde have foreligget tvivl eller alvorlige vanskeligheder som omhandlet i artikel 4, stk. 3 og 4, i forordning nr. 2015/1589 (¹) med hensyn til forekomsten af statsstøtte i form af den tarif for levering af elektricitet, som DEI AE anvendte på appellanten som følge af en voldgiftsavgørelse, hvorfor den burde have indledt en formel undersøgelsesprocedure.

Appellanten har fremsat tre appelanbringender, og har anført, at Retten i den appellerede dom:

- **for det første** undlod at undersøge det almindelige retsprincip »*nemo auditur*« [...] og det almindelige retsprincip »*venire contra factum proprium*« med hensyn til DEI AE's retlige interesse i at anlægge et annullationssøgsmaal.
- **for det andet** begik en retlig fejl dels med hensyn til kriteriet om den private aktør som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, dels med hensyn til voldgiftsrettens egenskab af statsligt organ.
- **for det tredje** begik en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 4 i forordning nr. 2015/1589 dels med hensyn til forekomsten af tvivl eller alvorlige vanskeligheder hvad angår spørgsmålet, om der var tale om statsstøtte, i forbindelse med den indledende undersøgelse af klagen, dels med hensyn til den omvendte bevisbyrde.

(¹) Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

Appel iværksat den 25. november 2021 af Françoise Grossetête (sag T-722/19) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. september 2021 i de forenede sager T-720/19 — T-725/19, Ashworth m.fl. mod Parlamentet

(Sag C-714/21 P)

(2022/C 37/29)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Françoise Grossetête (ved abogado J.M. Martínez Gimeno, abogado D. Sarmiento Ramírez-Escudero, abogado E. Arnaldos Orts og avocat F. Doumont)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves i sin helhed.
- Domstolen træffer afgørelse i sagen og Parlamentets afgørelse, der er indeholdt i meddelelsen om fastsættelse af appellants supplerende pensionsrettigheder, annulleres, for så vidt som den indfører en særlig afgift, der beløber sig til 5 % af det nominelle beløb for appellants pension, og som betales direkte til den supplerende frivillige pensionsfond.
- Parlamentet tilpligtes at betale omkostningerne i appelsagen og i sagen for Retten i sag T-722/19.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanbringenderne vedrører: (i) Præsidiets manglende kompetence til at træffe Præsidiets afgørelse af 2018, navnlig for så vidt som afgørelsen opstiller materielle betingelser for de rettigheder, som blev erhvervet før statuttens ikrafttræden, (ii) tilsidesættelse af statuttens artikel 27, stk. 2, første punktum, som følge af manglende hensyntagen til de rettigheder, som blev erhvervet før statuttens ikrafttræden, (iii) tilsidesættelse af lighedsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling og proportionalitetsprincippet samt (iv) tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet (manglende overgangsforanstaltninger) og princippet om den berettigede forventning.

Appel iværksat den 25. november 2021 af Gerardo Galeote (T-243/20) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. september 2021 i de forenede sager T-240/20 — T-245/20, Arnautakis m.fl. mod Parlamentet

(Sag C-715/21 P)

(2022/C 37/30)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Gerardo Galeote (ved abogado J.M. Martínez Gimeno, abogado D. Sarmiento Ramírez-Escudero, abogado E. Arnaldos Orts og avocat F. Doumont)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves i sin helhed.

- Domstolen træffer afgørelse i sagen og Parlamentets afgørelse annulleres, for så vidt som den giver afslag på appellansens ansøgning om at få tildelt en ret til supplerende frivillig pension, eftersom appellanten ikke har nået den krævede alder på 65 år.
- Parlamentet tilpligtes at betale omkostningerne i appelsagen og i sagen for Retten i sag T-243/20.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanbringenderne vedrører: (i) Præsidiets manglende kompetence til at træffe Præsidiets afgørelse af 2018, navnlig for så vidt som afgørelsen opstiller materielle betingelser for de rettigheder, som blev erhvervet før statuttens ikrafttræden, (ii) tilsidesættelse af statuttens artikel 27, stk. 2, første punktum, som følge af manglende hensyntagen til de rettigheder, som blev erhvervet før statuttens ikrafttræden, (iii) tilsidesættelse af lighedsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling og proportionalitetsprincippet samt (iv) tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet (manglende overgangsforanstaltninger) og princippet om den berettigede forventning.

Appel iværksat den 25. november 2021 af Graham R. Watson (T-245/20) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. september 2021 i de forenede sager T-240/20 — T-245/20, Arnaoutakis m.fl. mod Parlamentet

(Sag C-716/21 P)

(2022/C 37/31)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Graham R. Watson (ved advokat J.M. Martínez Gimeno, advokat D. Sarmiento Ramírez-Escudero, advokat E. Arnaldos Orts og advokat F. Doumont)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves i sin helhed.
- Domstolen træffer afgørelse i sagen og Parlamentets afgørelse annulleres, for så vidt som den giver afslag på appellansens ansøgning om at få tildelt ret til supplerende frivillig pension, eftersom appellanten ikke har nået den krævede alder på 65 år.
- Parlamentet tilpligtes at betale omkostningerne i appelsagen og i sagen for Retten i sag T-245/20.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanbringenderne vedrører: (i) Præsidiets manglende kompetence til at træffe Præsidiets afgørelse af 2018, navnlig for så vidt som afgørelsen opstiller materielle betingelser for de rettigheder, som blev erhvervet før statuttens ikrafttræden, (ii) tilsidesættelse af statuttens artikel 27, stk. 2, første punktum, som følge af manglende hensyntagen til de rettigheder, som blev erhvervet før statuttens ikrafttræden, (iii) tilsidesættelse af lighedsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling og proportionalitetsprincippet samt (iv) tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet (manglende overgangsforanstaltninger) og princippet om den berettigede forventning.

Appel iværksat den 1. december 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 22. september 2021 i sag T-639/14 RENV, T-352/15 og T-740/17, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) mod Europa-Kommissionen, støttet af Mytilinaios AE — Omilos Epicheiriseon

(Sag C-739/21 P)

(2022/C 37/32)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved Antonios Bouchagiar og Paul-John Loewenthal)

De andre parter i appelsagen: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (sagsøger i første instans)

Mytilinaios AE — Omilos Epicheiriseon (intervenient i første instans)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Tredje Udvide Afdeling) den 22 september 2012 i de forenede sager T-639/14 RENV, T-352/15 og T-740/17, DEI mod Kommissionen, ophæves.
- Der træffes endelig afgørelse i sagen anlagt i første instans i sag T-740/17 og Europa-Kommissionen frifindes (eller der træffes endelig afgørelse med hensyn til det tredje og det fjerde annullationsanbringende, idet de forkastes, og med hensyn til første og andet led af det femte annullationsanbringende, og sag T-740/17 hjemvises til Retten for så vidt angår de øvrige annullationsanbringender), idet det samtidigt fastslås, at søgsmålet i sagerne T-639/14 RENV og T-352/15 er blevet uden genstand, og at det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i disse sager.
- DEI AE tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat et enkelt appelanbringende.

Det er appellans opfattelse, at Retten foretog en ukorrekt fortolkning og anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet den fastslog, at Kommissionen ikke kunne udelukke, at der forelå en fordel baseret på anvendelsen af kriteriet om en i privat aktør i en markedsøkonomi i sagen mellem DEI og Mytilineos ved voldgiftsretten, men burde have undersøgt, om tariffen fastsat af voldgiftsretten reelt svarede til købsprisen, fordi voldgiftsretten burde være blevet sidestillet med en almindelig ret i en medlemsstat.

På grundlag af denne retlige fejl konkluderede Retten med urette, at der hos Kommissionen burde have foreligget tvivl som omhandlet i artikel 4, stk. 4, i forordning nr. 2015/1589⁽¹⁾, hvorfor den burde have indledt en formel undersøgelsesprocedure som omhandlet i artikel 108, stk. 2, TEUF med hensyn til tariffen fastsat af voldgiftsretten.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

RET TEN

Rettens dom af 24. november 2021 — CX mod Kommissionen

(Sag T-743/16 RENV II) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – disciplinærsanktion – fjernelse fra tjenesten – OLAF's undersøgelse – ikke tilladt og hemmelig forhandling af en aftale – interessekonflikter – godkendelse af en faktura, som ikke opfylder kravene – ret til forsvar – ret til at blive hørt – sagsøgerens og dennes advokats gentagne udeblivelser fra den disciplinære afhøring – retssikkerhed – berettiget forventning – proportionalitet – rimelig frist – princippet ne bis in idem – åbenbart urigtigt skøn – begrundelsespligt)

(2022/C 37/33)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CX (ved advokat É. Boigelot)

Sagsøgt: Europa-Kommission (ved T. Bohr og C. Ehrbar, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelse af 16. oktober 2013, hvorved sagsøgeren blev pålagt en sanktion i form af fjernelse fra tjenesten uden nedsættelse af pensionsrettigheder, dels om erstatning for de tab, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) CX bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger i forbindelse med denne sag samt i forbindelse med sagerne F-5/14 R, F-5/14, T-493/15 P, T-743/16 RENV og C-131/19 P.

⁽¹⁾ EUT C 85 af 22.3.2014 (sag oprindeligt registreret ved Retten for EU-Personalesager under sagsnr. F-5/14 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 24. november 2021 — Assi mod Rådet

(Sag T-256/19) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Syrien – indefrysning af midler – urigtige skøn – proportionalitet – ejendomsret – ret til at udøve økonomisk virksomhed – magtfordrejning – begrundelsespligt – ret til forsvar – ret til en retfærdig rettergang)

(2022/C 37/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bashar Assi (Damaskus, Syrien) (ved advokat L. Cloquet)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Kyriakopoulou og V. Piessevaux, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2019, L 18 I, s. 13), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2019, L 18 I, s. 4), af Rådets afgørelse (FUSP) 2019/806 af 17. maj 2019 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2019, L 132, s. 36), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/798 af 17. maj 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2019, L 132, s. 1), af Rådets afgørelse (FUSP) 2020/719 af 28. maj 2020 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2020, L 168, s. 66) og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/716 af 28. maj 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2020, L 168, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse (FUSP) 2020/719 af 28. maj 2020 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/716 af 28. maj 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres, for så vidt som disse retsakter vedrører Bashar Assi.
- 2) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.
- 3) Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Bashar Assis omkostninger.
- 4) Bashar Assi bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 246 af 22.7.2019.

Retten dom af 24. november 2021 — Foz mod Rådet

(Sag T-258/19) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Syrien – indefrysning af midler – urigtigt skøn – proportionalitet – ejendomsret – ret til at udøve økonomisk virksomhed – magtfordrejning – begrundelsespligt – ret til forsvar – ret til en retfærdig rettergang)

(2022/C 37/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Samer Foz (Dubai, De Forenede Arabiske Emirater) (ved advokaterne L. Cloquet og J.-P. Buyle)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Kyriakopoulou og V. Piessevaux, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2019, L 18 I, s. 13), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2019, L 18 I, s. 4), af Rådets afgørelse (FUSP) 2019/806 af 17. maj 2019 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2019, L 132, s. 36), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/798 af 17. maj 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2019, L 132, s. 1), af Rådets afgørelse (FUSP) 2020/719 af 28. maj 2020 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2020, L 168, s. 66) og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/716 af 28. maj 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2020, L 168, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Samer Foz betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 238 af 15.7.2019.

Retten dom af 24. november 2021 — Aman Dimashq mod Rådet

(Sag T-259/19) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Syrien – indefrysning af midler – urigtigt skøn – proportionalitet – ejendomsret – ret til at udøve økonomisk virksomhed – magtfordrejning – begrundelsespligt – ret til forsvar – ret til en retfærdig rettergang – ret til en effektiv domstolsbeskyttelse)

(2022/C 37/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aman Dimashq JSC (Damaskus, Syrien) (ved advokaterne L. Cloquet og J.-P. Buyle)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Kyriakopoulou og V. Piessevaux, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Angående et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2019, L 18 I, s. 13), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2019, L 18 I, s. 4), af Rådets afgørelse (FUSP) 2019/806 af 17. maj 2019 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2019, L 132, s. 36), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/798 af 17. maj 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2019, L 132, s. 1), af Rådets afgørelse (FUSP) 2020/719 af 28. maj 2020 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2020, L 168, s. 66) og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/716 af 28. maj 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2020, L 168, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren,

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Aman Dimashq JSC betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 238 af 15.7.2019.

**Rettens dom af 1. december 2021 — Team Beverage mod EUIPO — Zurich Deutscher Herold
Lebensversicherung (Team Beverage)**

(Sag T-359/20) ⁽¹⁾

**[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket Team Beverage – det ældre EU-ordmærke
TEAM – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU)
2017/1001]**

(2022/C 37/37)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Team Beverage AG (Bremen, Tyskland) (ved advokaterne O. Spieker, A. Schönfleisch, N. Willich og N. Achilles)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Zurich Deutscher Herold Lebensversicherung AG (Bonn, Tyskland) (ved advokat F. Kramer)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. april 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2727/2019-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Zurich Deutscher Herold Lebensversicherung og Team Beverage.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Team Beverage AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 255 af 3.8.2020.

Rettens dom af 24. november 2021 — KL mod EIB

(Sag T-370/20) ⁽¹⁾

**(Personalesag – ansatte ved EIB – helbredstilstand – arbejdsdygtighed – uberettiget fravær –
annullationssøgsmål – begrebet invaliditet – fuld prøvelsesret – tvister, der angår pengebeløb – udbetaling
af invalidepension med tilbagevirkende kraft – erstatningssøgsmål)**

(2022/C 37/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: KL (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (ved G. Faedo og M. Loizou, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF og artikel 50a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol med påstand for det første om annullation af EIB's afgørelser af 8. februar og 8. marts 2019, hvori det fastslås, at sagsøgeren er arbejdsdygtig og har været uberettiget fraværende siden den 18. februar 2019, og om nødvendigt annullation af afgørelsen truffet af EIB's formand den 16. marts 2020, som bekræfter disse afgørelser, for det andet om, at EIB tilpligtes at udbetale invaliditetspension til sagsøgeren med tilbagevirkende kraft fra den 1. februar 2019, og for det tredje om erstatning for det tab, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) afgørelser af 8. februar og 8. marts 2019, hvori det fastslås, at KL er arbejdsdygtig og har været uberettiget fraværende siden den 18. februar 2019, og afgørelsen truffet af EIB's formand den 16. marts 2020, der bekræfter disse afgørelser, annulleres.
- 2) EIB udbetaler invaliditetspension til KL med virkning fra den 1. februar 2019 og betaler morarenter af denne pension, indtil fuld betaling har fundet sted, idet morarenterne fastsættes med den rentesats, som Den Europæiske Centralbank (ECB) anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som er gældende den første dag i forfaldsmåned, forhøjet med to procentpoint og med fradrag af de beløb, der er udbetalt til sagsøgeren i form af løn i samme periode, og som sagsøgeren ikke har krav på som følge af udbetalingen af invaliditetspension.
- 3) I øvrigt frifindes EIB.
- 4) EIB betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 255 af 3.8.2020.

Retten dom af 1. december 2021 — KY mod Den Europæiske Unions Domstol

(Sag T-433/20) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – pensioner – pensionsrettigheder optjent inden indtræden i Unionens tjeneste – overførsel til Unionens ordning – godskrivelse af pensionsgivende tjenesteår – tilbagebetaling af størrelsen af de pensionsrettigheder, som ikke blev taget i betragtning ved ordningen om beregning af pensionsgivende tjenesteår i Unionen – artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten – reglen om eksistensminimum – ugrundet berigelse)

(2022/C 37/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: KY (ved advokat J.-N. Louis)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Domstol (ved J. Inghelram og A. Ysebaert, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af den stiltiende afgørelse, som blev bekræftet ved den udtrykkelige afgørelse af 10. oktober 2019, om afslag på ansøgningen om tilbagebetaling af den ikke godskrevne del af de pensionsrettigheder, som sagsøgeren havde optjent inden indtræden i tjenesten, og som blev overført til Den Europæiske Unions pensionsordning.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Domstol frifindes.
- 2) KY betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 279 af 24.8.2020.

Rettenns dom af 1. december 2021 — Inditex mod EUIPO — Ffauf Italia (ZARA)(Sag T-467/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket ZARA – det ældre internationale ordmærke LE DELIZIE ZARA og det ældre nationale figurmærke ZARA – bevis for reel brug af de ældre varemærker – artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2017/1001] – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]]

(2022/C 37/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Spanien) (ved advokaterne G. Marín Raigal og E. Armero Lavie)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. O'Neill og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Ffauf Italia SpA (Riese Pio X, Italien) (ved advokaterne P. Creta, A. Lanzarini, B. Costa og M. Lazzarotto)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. maj 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2040/2019-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Ffauf Italia og Inditex.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 304 af 14.9.2020.

Rettenns dom af 24. november 2021 — YP mod Kommissionen(Sag T-581/20) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – forfremmelse – forfremmelsesåret 2019 – afgørelse om ikke-forfremmelse – vedtægtens artikel 45 – sammenligning af fortjenester – brugen af sprog i forbindelse med de arbejdsopgaver, der udføres af tjenestemænd i sprogstillinger og af tjenestemænd, der har andre stillinger end sprogstillinger – anciennitet i lønklassen – uskyldsformodning – artikel 9 i bilag IX til vedtægten – begrundelsespligt – fuldbyrdelse af en forligsaftale)

(2022/C 37/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: YP (ved advokaterne J. Van Rossum og J.-N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Brauhoff, L. Radu Bouyon og L. Hohenecker, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 14. november 2019 om ikke at opføre sagsøgeren på den liste over tjenestemænd, der blev forfremmet i forfremmelsesåret 2019.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) YP betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 371 af 3.11.2020.

Rettens kendelse af 22. november 2021 — Garment Manufacturers Association in Cambodia mod Kommissionen

(Sag T-454/20) (¹)

(Annullationssøgsmål – fælles handelspolitik – generel toldpræferenceordning fastlagt i forordning (EU) nr. 978/2012 – midlertidig tilbagetrækning af handelspræferencerne for visse varer med oprindelse i Cambodja som følge af alvorlige og systematiske overtrædelser af menneskerettighederne – ikke umiddelbart berørt – ikke individuelt berørt – afvisning)

(2022/C 37/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Garment Manufacturers Association in Cambodia (Phnom Penh, Cambodja) (ved advokaterne C. Borelli, S. Monti og C. Ziegler)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Biolan og E. Schmidt, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/550 af 12. februar 2020 om ændring af bilag II og IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 for så vidt angår den midlertidige tilbagetrækning af ordningerne omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 978/2012 for visse varer med oprindelse i Kongeriget Cambodja (EUT 2020, L 127, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Garment Manufacturers Association in Cambodia betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 287 af 31.8.2020.

Rettens kendelse af 8. november 2021 — Satabank mod ECB(Sag T-494/20) ⁽¹⁾

(Økonomisk og monetær politik – tilsyn med mindre signifikante kreditinstitutter – forordning (EU) nr. 1024/2013 – ECB's specifikke opgaver – nægtelse af at foretage direkte tilsyn – nægtelse af at give anvisninger til den kompetente person – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2022/C 37/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Satabank plc (St. Julians, Malta) (ved advokat O. Behrends)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ved C. Hernández Saseto, F. Bonnard og A. Lefterov, som befuldmægtigede).

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af ECB's afgørelse af 15. maj 2020 om nægtelse af at sikre direkte tilsyn med sagsøgeren og af at give anvisninger vedrørende denne til den kompetente person.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbank (ECB) frifindes.
- 2) Satabank plc bærer sine egne omkostninger og betaler de af ECB afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 3.11.2020.

Rettens kendelse af 18. november 2021 — RG mod Rådet(Sag T-157/21) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – området med frihed, sikkerhed og retfærdighed – handels- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Euratom på den ene side og Det Forenede Kongerige på den anden side – Rådets afgørelse om undertegnelse og om midlertidig anvendelse af handels- og samarbejdsaftalen – mekanisme for overgivelse i medfør af en europæisk arrestordre – person, der anholdes og tilbageholdes i Irland efter overgangsperiodens udløb med henblik på fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt af Det Forenede Kongerige i overgangsperioden – ikke individuelt berørt – ikke-regelfastsættende retsakt – afvisning)

(2022/C 37/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: RG (ved solicitor R. Purcell)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Antoniadis, J. Ciantar og A. Stefanuc, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Rådets afgørelse (EU) 2020/2252 af 29. december 2020 om undertegnelse på Unionens vegne og om midlertidig anvendelse af handels- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side og af aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om sikkerhedsprocedurer for udveksling og beskyttelse af klassificerede informationer (EUT 2020, L 444, s. 2).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er uforholdent at træffe afgørelse vedrørende anmodningerne om intervention indgivet af Irland og Europa-Kommissionen.
- 3) RG bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger, bortset fra omkostningerne i forbindelse med anmodningerne om intervention.
- 4) RG, Rådet for Den Europæiske Union, Irland og Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med anmodningerne om intervention.

(¹) EUT C 288 af 14.6.2021.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. november 2021 — Puigdemont i Casamajó m.fl. mod Parlamentet

(Sag T-272/21 R)

(Særlige rettergangsformer – regler for institutionerne – medlem af Europa-Parlamentet – privilegier og immuniteter – ophævelse af et medlem af Europa-Parlamentets parlamentariske immunitet – anmodning om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)

(2022/C 37/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Carles Puigdemont i Casamajó (Waterloo, Belgien), Antoni Comín i Oliveres (Waterloo) og Clara Ponsatí i Obiols (Waterloo) (ved advokaterne P. Bekaert, G. Boye, J. Costa i Rosselló og S. Bekaert)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Lorenz, N. Görlitz og J.-C. Puffer, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (ved S. Centeno Huerta, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Parlamentets afgørelser P9_TA(2021)0059, P9_TA(2021)0060 og P9_TA(2021)0061 af 9. marts 2021 om ophævelse af sagsøgernes immunitet.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. november 2021 — VP mod Cedefop

(Sag T-534/21 R)

(Særlige rettergangsformer – personalesag – midlertidigt ansatte – anmodning om foreløbige forholdsregler – afvisning)

(2022/C 37/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: VP (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (ved advokaterne T. Bontinck, A. Guillerme og T. Payan)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand dels om udsættelse af gennemførelsen af afgørelsen truffet af Cedefops bestyrelse om at støtte den af Cedefops administrerende direktør foretagne konstatering af, at det var nødvendigt at genoprette stillingen som intern juridisk rådgiver og at indlede en udvælgelsesprocedure, dels om, at Cedefop pålægges at bevare en ledig stilling som midlertidigt ansat i lønklasse AD med henblik på at genansætte sagsøgeren i stillingen som juridisk rådgiver.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 19. oktober 2021 — XH mod Kommissionen

(Sag T-613/21)

(2022/C 37/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: XH (ved advokat E. Auleytner)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse af 4. december 2020 om afslag på sagsøgerens ansøgning om bistand og ansættelsesmyndighedens afgørelse som svar på den af sagsøgeren indgivne klage annulleres.
- Afgørelse af 26. maj 2021 om iværksættelse af invaliditetsproceduren og ansættelsesmyndighedens afgørelse som svar på den af sagsøgeren indgivne klage annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning.
- Sagsøgte tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om en retlig fejl og om ulovlighed med hensyn til proceduren: tilsidesættelse af vedtægtens artikel 12a og 24 i lyset af artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig tilsidesættelse af omsorgspligten og princippet om god forvaltning i chartrets artikel 41.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 12a, 24 og 59-60 som følge af fastsættelsen af klart uopnåelige mål, som indebar, at sagsøgeren måtte arbejde under en sygeorlovsperiode med fuld uarbejdsdygtighed.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 59 i lyset af artikel vedtægtens 12a og 24 — iværksættelse af invaliditetsproceduren, uden at sygeorlovsperioden på tidspunktet for iværksættelsen af proceduren havde opnået det krævede omfang.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 7 og 8 i chartret om grundlæggende rettigheder.

Sag anlagt den 4. oktober 2021 — Pharmadom mod EUIPO — Wellbe Pharmaceuticals (WellBe PHARMACEUTICALS)

(Sag T-644/21)

(2022/C 37/48)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Pharmadom (Boulogne-Billancourt, Frankrig) (Ved advokat M.-P. Dauquaire)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Wellbe Pharmaceuticals S.A. (Warszawa, Polen)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Wellbe Pharmaceuticals S.A.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket WellBe PHARMACEUTICALS — registreringsansøgning nr. 17 151 176

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. juli 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1423/2020-5)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

Anbringende

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 19. oktober 2021 — ClientEarth mod Rådet

(Sag T-682/21)

(2022/C 37/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ClientEarth AISBL (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne O. Brouwer, B. Verheijen og T. van Helfteren)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse af 9. august 2021 med referencen SGS 21/2870 om afslag på aktindsigt i visse dokumenter, hvori der var begæret aktindsigt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾ og forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer ⁽²⁾, som sagsøgeren modtog den 9. august 2021, annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i henhold til artikel 134 i Rettens procesreglement, herunder eventuelle intervenerende parter omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om retlige fejl og et åbenbart urigtigt skøn, der resulterede i en forkert anvendelse af undtagelsen vedrørende beskyttelse af beslutningsprocessen (artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001), eftersom udbredelse ikke ville være til alvorlig skade for den påberåbte beslutningsproces.
  - Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet ikke opfyldte det strenge krav for anvendelse af det retlige kriterium om, at udbredelse skal være til alvorlig skade for beslutningsprocessen. For det første var der på tidspunktet for den anfægtede afgørelse ikke nogen igangværende beslutningsproces om indholdet. Derudover anvendte Rådet fejlagtigt et argument om, at det ville være problematisk at involvere offentligheden i beslutningsprocessen i forbindelse med forordning nr. 1367/2006.
2. Andet anbringende om retlige fejl og et åbenbart urigtigt skøn, der resulterede i en forkert anvendelse af undtagelsen vedrørende beskyttelse af juridisk rådgivning (artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001), eftersom udbredelse ikke ville være til alvorlig skade for beskyttelsen af juridisk rådgivning.
  - Rådet undlod at påvise, at de ønskede dokumenter indeholder specialiseret juridisk rådgivning. Rådet undlod endvidere at tage hensyn til de ved lov og i retspraksis fastsatte relevante retlige bestemmelser og principper om, at EU's lovgivningsproces skal være åben, og at en retlig analyse udfærdiget af en EU-institutions juridiske tjeneste, der indeholder overordnede retlige bedømmelser vedrørende en lovgivningsproces for vedtagelse eller revision af EU's lovgivning, skal udleveres (når der begæres aktindsigt i henhold til forordning nr. 1049/2001).
3. Tredje anbringende om retlige fejl og et åbenbart urigtigt skøn, der resulterede i en forkert anvendelse af undtagelsen vedrørende beslutningsprocessen (artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001) og undtagelsen vedrørende beskyttelse af juridisk rådgivning (artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001), eftersom der ved den anfægtede afgørelse ikke blev anerkendt mere tungvejende offentlige interesser og meddelt aktindsigt på grundlag heraf.
  - Rådet undlod at anerkende, at der forelå mere tungvejende offentlige interesser, og at meddele aktindsigt på grundlag heraf. Der foreligger navnlig mere tungvejende offentlige interesser, eftersom en revision af forordning nr. 1367/2006 er af meget stor betydning for den fremtidige adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, og eftersom den anfægtede afgørelse navnlig er afgørende for sagsøgerens mulighed for at udføre sin mission som NGO, hvilket tjener offentlighedens interesse.
4. Fjerde anbringende om retlige fejl og et åbenbart urigtigt skøn, der resulterede i en forkert anvendelse af undtagelsen vedrørende beskyttelse af internationale forbindelser [artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led, i forordning nr. 1049/2001].

- Rådet opfyldte ikke det strenge krav for anvendelse af det retlige kriterium, hvorefter undtagelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led, i forordning nr. 1049/2001, kun kan påberåbes, hvis udbredelse konkret og faktisk vil være til skade for beskyttelsen af internationale forbindelser, og risikoen for skade er rimelig forudsigelig og ikke rent hypotetisk.
5. Femte anbringende, hvorved det subsidiært gøres gældende, at der er begået retlige fejl og foretaget et åbenbart urigtigt skøn, der resulterede i en forkert anvendelse af forpligtelsen til at give delvis aktindsigt (artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 1049/2001).
- Sagsøgeren har endeligt gjort gældende, at Rådet ikke foretog en undersøgelse af spørgsmålet om delvis aktindsigt og ikke gav delvis aktindsigt i overensstemmelse med de relevante retlige kriterier. Rådet anvendte det retlige kriterium, hvorefter Rådet skal undersøge, om alle dele af et ønsket dokument er omfattet af (nogen af) de påberåbte undtagelser, forkert.

⁽¹⁾ EFT 2001, L 145, s. 43.

⁽²⁾ EUT 2006, L 264, s. 13. Forklarende note: De ønskede dokumenter vedrører beslutningsprocessen i forbindelse med den foreslåede revision af forordning nr. 1367/2006.

Sag anlagt den 19. oktober 2021 — Leino-Sandberg mod Rådet

(Sag T-683/21)

(2022/C 37/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Päivi Leino-Sandberg (Helsinki, Finland) (ved advokaterne O. Brouwer, B. Verheijen og T. van Helfteren)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse af 9. august 2021 med referencen SGS 21/2869 om afslag på aktindsigt i visse dokumenter ⁽¹⁾, hvori der var begæret aktindsigt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽²⁾, som sagsøgeren modtog den 9. august 2021, annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i henhold til artikel 134 i Rettens procesreglement, herunder eventuelle intervenerende parters omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om retlige fejl og et åbenbart urigtigt skøn, der resulterede i en forkert anvendelse af undtagelsen vedrørende beskyttelse af beslutningsprocessen (artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001), eftersom udbredelse ikke ville være til alvorlig skade for den påberåbte beslutningsproces.
  - Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet ikke opfyldte det strenge krav for anvendelse af det retlige kriterium om, at udbredelse skal være til alvorlig skade for beslutningsprocessen. For det første var der på tidspunktet for den anfægtede afgørelse ikke nogen igangværende beslutningsproces om indholdet. Derudover anvendte Rådet fejlagtigt et argument om, at det ville være problematisk at involvere offentligheden i beslutningsprocessen i forbindelse med forordning nr. 1367/2006.

2. Andet anbringende om retlige fejl og et åbenbart urigtigt skøn, der resulterede i en forkert anvendelse af undtagelsen vedrørende beskyttelse af juridisk rådgivning (artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001), eftersom udbredelse ikke ville være til alvorlig skade for beskyttelsen af juridisk rådgivning.
  - Rådet undlod at påvise, at de ønskede dokumenter indeholder specialiseret juridisk rådgivning. Rådet undlod endvidere at tage hensyn til de ved lov og i retspraksis fastsatte relevante retlige bestemmelser og principper om, at EU's lovgivningsproces skal være åben, og at en retlig analyse udfærdiget af en EU-institutions juridiske tjeneste, der indeholder overordnede retlige bedømmelser vedrørende en lovgivningsproces for vedtagelse eller revision af EU's lovgivning, skal udleveres (når der begæres aktindsigt i henhold til forordning nr. 1049/2001).
3. Tredje anbringende om retlige fejl og et åbenbart urigtigt skøn, der resulterede i en forkert anvendelse af undtagelsen vedrørende beslutningsprocessen (artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001) og undtagelsen vedrørende beskyttelse af juridisk rådgivning (artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001), eftersom der ved den anfægtede afgørelse ikke blev anerkendt mere tungvejende offentlige interesser og meddelt aktindsigt på grundlag heraf.
  - Rådet undlod at anerkende, at der forelå mere tungvejende offentlige interesser, og at meddele aktindsigt på grundlag heraf. Der foreligger navnlig mere tungtvejende offentlige interesser, eftersom en revision af forordning nr. 1367/2006 er af meget stor betydning for den fremtidige adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, og eftersom den anfægtede afgørelse navnlig er afgørende for sagsøgerens mulighed for at udøve sit erhverv som forsker og akademiker, hvilket tjener offentlighedens interesse.
4. Fjerde anbringende om retlige fejl og et åbenbart urigtigt skøn, der resulterede i en forkert anvendelse af undtagelsen vedrørende beskyttelse af internationale forbindelser [artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led, i forordning nr. 1049/2001].
  - Rådet opfyldte ikke det strenge krav for anvendelse af det retlige kriterium, hvorefter undtagelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led, i forordning nr. 1049/2001, kun kan påberåbes, hvis udbredelse konkret og faktisk vil være til skade for beskyttelsen af internationale forbindelser, og risikoen for skade er rimelig forudsigelig og ikke rent hypotetisk.
5. Femte anbringende, hvorved det subsidiært gøres gældende, at der er begået retlige fejl og foretaget et åbenbart urigtigt skøn, der resulterede i en forkert anvendelse af forpligtelsen til at give delvis aktindsigt (artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 1049/2001).
  - Sagsøgeren har endeligt gjort gældende, at Rådet ikke foretog en undersøgelse af spørgsmålet om delvis aktindsigt og ikke gav delvis aktindsigt i overensstemmelse med de relevante retlige kriterier. Rådet anvendte det retlige kriterium, hvorefter Rådet skal undersøge, om alle dele af et ønsket dokument er omfattet af (nogen af) de påberåbte undtagelser, forkert.

(¹) Forklarende note: De ønskede dokumenter vedrører beslutningsprocessen i forbindelse med den foreslåede revision af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT 2006, L 264, s. 13).

(²) EFT 2001, L 145, s. 43.

Sag anlagt den 22. oktober 2021 — AL mod Kommissionen og OLAF

(Sag T-692/21)

(2022/C 37/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: AL (ved advokat R. Rata)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)

Sagsøgerens påstande

- Annullation af i) OLAF's afgørelse OCM (2021)22007 af 22. juli 2021, (ii) OLAF's afgørelse OCM (2021)22008 af 22. juli 2021, (iii) Kommissionens afgørelse (ref. Ares(2021)20233749) af 22. marts 2021 og (iv) Kommissionens afgørelse (ref. Ares(2021)1610971) af 3. marts 2021.
- Kommissionen og OLAF tilpligtes at betale i) 1 127,66 EUR, eftersom PMO undlod at træffe en individuel administrativ afgørelse vedrørende inddrivelsen, (ii) 9 250,05 EUR, der er tilbageholdt for maj, juni, juli, august og september 2021, og (iii) 1 EUR opgjort efter ret og billighed i erstatning for det ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren har lidt som følge af OLAF's ulovlige adfærd i forbindelse med undersøgelse OF/2016/0928/A1, der resulterede i sagsøgerens fjernelse fra tjenesten.
- Kommissionen og OLAF tilpligtes at bære deres egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at OLAF har tilsidesat artikel 90, stk. 2, og artikel 90a i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, eftersom sagsøgerens klage af 23. marts 2021 blev afvist med henvisning til fast retspraksis fra Unionens retsinstanter, hvorefter OLAF's endelige rapport og henstillinger ikke udgør retsakter, der skaber retsvirkninger.
2. Andet anbringende om, at OLAF har tilsidesat den nævnte vedtægts artikel 90, stk. 2, og artikel 90a som følge af afvisningen af sagsøgerens klage af 23. april 2021. Sagsøgeren gør gældende, at OLAF burde have antaget klagen til behandling, eftersom OLAF er en tjenestegren i Kommissionen og dermed en del af Kommissionen, og burde som følge heraf have behandlet sagsøgerens klage.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat den nævnte vedtægts artikel 90, stk. 2, eftersom Kommissionen vedtog en stiltiende afgørelse om afslag på sagsøgerens klage over Kommissionens afgørelse af 22. marts 2021 (ARES (2021)2023374), der bekræftede Kommissionens afgørelse af 3. marts 2021 (ref. ARES(2021)1610971).

Sag anlagt den 25. oktober 2021 — NJ mod Kommissionen

(Sag T-693/21)

(2022/C 37/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: NJ (ved advokat C. Maczkovics)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås i medfør af artikel 265 TEUF, at Kommissionen retsstridigt undlod at handle på grundlag af sagsøgerens klage af 19. april 2018 over statsstøtte foranstaltning SA.50952(2018FC);
- Kommissionen tilpligtes straks at tage stilling til klagen, der er registreret under SA.50952(2018FC).

- Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger, herunder omkostninger som sagsøgeren har afholdt, selv om Kommissionen efter anlæggelsen af den foreliggende sag måtte iværksætte foranstaltninger, som ifølge Retten fratager søgsmålet sin genstand, eller hvis Retten afviser sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet påberåbt sig et enkelt anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Sagsøgeren har navnlig påberåbt sig en tilsidesættelse af artikel 265 TEUF og artikel 12, stk. 1, andet afsnit, i forordning 2015/1589⁽¹⁾, kravet om omhyggelig og upartisk undersøgelse, princippet om god forvaltningsskik og princippet om vedtagelse af afgørelser inden for en rimelig frist, idet Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse i henhold til artikel 4, stk. 2, 3 eller 4, i forordning 2015/1589 mere end tre år og seks måneder efter indgivelsen af sagsøgerens klage over statsstøtteforanstaltning SA.50952(2018FC). Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen burde have vedtaget en sådan afgørelse inden for en periode på 12 måneder i overensstemmelse med Kodeks for god praksis ved behandling af statsstøttesager⁽²⁾, eller i det mindste inden for en rimelig frist.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

⁽²⁾ Kodeks for god praksis ved behandling af statsstøttesager (EUT 2009, C 136, s. 13).

Sag anlagt den 31. oktober 2021 — Peace United mod EUIPO — 1906 Collins (MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN)

(Sag T-699/21)

(2022/C 37/53)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Peace United Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokat M. Artzimovitch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: 1906 Collins LLC (Miami, Florida, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Peace United Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN — EU-varemærkereгистраering nr. 11 352 804

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. juli 2021 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 276/2020-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som appelkammeret som følge af forskellige faktiske og retlige urigtige vurderinger og en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik fandt, at der i den omtvistede periode ikke var gjort reel brug af EU-varemærket MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN nr. 11 352 504 for de tjenesteydelser, der gøres krav på, og som henhører under klasse 41 og 43.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 63, stk. 1, litra a) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet appelkammeret foretog en urigtig vurdering af fortabelsessagens urimelige karakter.
- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet appelkammeret foretog en urigtig vurdering af den reelle brug af varemærket.

Sag anlagt den 3. november 2021 — Balaban mod EUIPO (Stahlwerk)**(Sag T-705/21)**

(2022/C 37/54)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Okan Balaban (Bornheim, Tyskland) (ved advokat T. Schaaf)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket Stahlwerk — registreringsansøgning nr. 18 235 592*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 2. september 2021 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 77/2021-1)**Påstande**

- Sagsøgtes afgørelse om afslag af 18. november 2020 vedrørende ansøgning nr. 18 235 592 og den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som ansøgningen blev delvist afslået, og sagsøgte tilpligtes at registrere varemærket for alle de ansøgte varer og tjenesteydelser.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk.1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk.1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 3. november 2021 — Balaban mod EUIPO (Stahlwerkstatt)**(Sag T-706/21)**

(2022/C 37/55)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Okan Balaban (Bornheim, Tyskland) (ved advokat T. Schaaf)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Stahlwerkstatt — registreringsansøgning nr. 18 219 170

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. september 2021 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1987/2020-1)

Påstande

- Sagsøgtes afgørelse om afslag af 27. august 2020 og den anfægtede afgørelse ændres, og sagsøgte tilpligtes at registrere varemærket for uddannelse og undervisning i klasse 41.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 5. november 2021 — Cellnex Telecom og Retevisión I mod Kommissionen

(Sag T-715/21)

(2022/C 37/56)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Cellnex Telecom, SA (Madrid, Spanien) og Retevisión I, SA (Madrid) (Ved advokaterne J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo og N. Bayón Fernández)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgerne medhold.
- Kommissionens afgørelse af 10. juni 2021 (¹) SA.28599 (C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)) iværksat af Spanien til implementering af jordsendt digital-TV i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder (uden for Castilla-La Mancha) annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om en åbenbar tilsidesættelse af den i artikel 108, stk. 2, TEUF fastsatte procedure og om en tilsidesættelse af de proceduremæssige rettigheder, der er tillagt de interesserede parter i henhold til EU-retten.

- Det gøres i denne forbindelse gældende, at den nævnte tilsidesættelse beror på, at den anfægtede afgørelse, som er genstand for søgsmålet, blev vedtaget, uden at der blev vedtaget en ny indledningsafgørelse eller foretaget en ændring af den indledningsafgørelse, der gik forud for afgørelsen fra 2013, og sagsøgerne blev ikke på forhånd underrettet om Kommissionens foreløbige vurdering vedrørende selektiviteten.
2. Andet anbringende om en retlig fejl ved anvendelsen af artikel 107, stk. 1, TEUF i forbindelse med selektivetsbegrebet, tilsidesættelse af bevisbyrden og en begrundelsesmangel.
- Det gøres i denne forbindelse gældende, at Kommissionen har begået en fejl ved sin »primære« analyse af selektiviteten, idet den fandt, at referencesystemet er »de normale markedsvilkår, som virksomhederne bør operere under«, herunder alle virksomheder og erhvervssektorer. Kommissionen har begået en fejl ved sin »subsidiære« analyse af selektiviteten, idet den fandt, at satellit- og jordbaserede teknologier befinder sig i sammenlignelige situationer i forbindelse med levering af digitale TV-signaler, hvilket i den anfægtede afgørelse, som er genstand for søgsmålet, benævnes som område II.

(¹) EUT 2021, L 417, s. 1.

Sag anlagt den 16. november 2021 — Společnost pro eHealth databáze mod Kommissionen

(Sag T-731/21)

(2022/C 37/57)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Společnost pro eHealth databáze, a.s. (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat P. Konečný)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2021) 6597 af 2. september 2021 annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger inden for rammerne af nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af forbuddet mod tilbagevirkende kraft og fejlagtig anvendelse af strengere betingelser for så vidt angår deltagelsen i projektet.
  - Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte ikke kan henvise til forpligtelser, der følger af et ikke-bindende dokument, hvis eksistens ikke var kendt af parterne i aftalen, og hvis anvendelse der ikke var givet samtykke til.
  - Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at sagsøgte har henvist til forpligtelser, der følger af et ikke-bindende dokument, hvilket udgør en tilsidesættelse af den omhandlede aftale om tildeling af støtte.
  - Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at sagsøgte har tilsidesat princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft ved at henvise til anvendelsen af strengere formkrav, der følger af et dokument, som først er blevet udfærdiget, efter at aftalen om tildeling af støtte var blevet undertegnet.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af legalitetsprincippet i forbindelse med retsakter som følge af den manglende hensyntagen til fremlagte bevismidler.
  - Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte ikke har taget hensyn til de bevismidler, som sagsøgeren har fremlagt i den endelige finansielle revisionsrapport, selv om sagsøgte burde have taget hensyn hertil, og sagsøgte har dermed tilsidesat legalitetsprincippet i forbindelse med retsakter.
  - Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at de fremlagte bevismidler blev certificeret efter anmodning fra revisoren.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af legalitetsprincippet i forbindelse med retsakter som følge af anvendelsen af en fejlagtig beregning.
  - Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte har begået fejl ved fastlæggelsen af det beløb, der udgør beregningsgrundlaget for det endelige beløb, som sagsøgeren skal betale tilbage til sagsøgte.
  - Sagsøgeren har anfægtet den omstændighed, at såfremt der tilbagebetales det beløb, som sagsøgte har beregnet, vil sagsøgeren tilbagebetale et beløb, som sagsøgeren aldrig har fået udbetalt, således at sagsøgeren kommer til at betale sagsøgte et beløb, der er væsentligt højere.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet
  - Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgeren bør tilkendes erstatning for personaleomkostninger med et beløb svarende til mindst den gennemsnitlige løn til de ansatte for 2008-2011 i de selskaber, der udøvede virksomhed på området for informationsteknologi i Den Tjekkiske Republik. Det er sagsøgerens opfattelse, at en manglende anerkendelse af disse omkostninger udgør en urimelig og uforholdsmæssig adfærd over for sagsøgeren.

Sag anlagt den 16. november 2021 — Asociación de Elaboradores de Cava de Requena mod Kommissionen

(Sag T-732/21)

(2022/C 37/58)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Asociación de Elaboradores de Cava de Requena (Requena, Spanien) (ved advokat G. Guillem Carrau)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- I henhold til artikel 263 TEUF annulleres offentliggørelsen af meddelelsen om godkendelse af en standardændring af produktspecifikationen for »Cava«, PDO-ES-A0735-AM10 (¹), som blev offentliggjort i henhold til artikel 17, stk. 5, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/33 af 17. oktober 2018 (²).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende er støttet på en tilsidesættelse af et væsentligt formkrav i sagsbehandlingen ved undersøgelsen af den sag om ændring, som er genstand for nærværende søgsmål, idet Kommissionen havde kendskab til, at ændringen er genstand for et verserende søgsmål for retsinstanserne i Kongeriget Spanien, og idet den ikke udsatte sagsbehandlingen, hvilket er i strid med gældende retspraksis vedrørende artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

2. Andet anbringende er støttet på en tilsidesættelse af reglerne for anvendelsen af traktaterne, hvilket skyldes følgende grunde: ændringen blev behandlet som en standardændring, selv om der er tale om en ændring, der identificeres som »EU-ændring« i henhold til artikel 14, stk. 1, litra c) og d), og hermed forbundne bestemmelser (bl.a. artikel 15, 17 og 55) i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/33 af 17. oktober 2018 og artikel 6 i delegeret forordning (EU) 2019/34⁽¹⁾. Ændringen er i strid med det almindelige sandfærdighedsprincip inden for frivillig mærkning, kravet om, at den mindre geografiske enhed svarer til Requena kommune, og forbrugerens ret til at kunne identificere dens herkomst (artikel 120 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013⁽²⁾) og artikel 55, stk. 1 og 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/33 af 17.10.2018). Ændringen er i strid med de velerhvervede rettigheder for sammenslutningens producenter, som udgøres af næsten 40 års uafbrudt anvendelse af betegnelsen CAVA DE REQUENA, og den lovgivning, der gælder herfor (dom nr. 1893/1989 afsagt af Kongeriget Spaniens øverste domstol og gennemførelseskendelser af 1991), og i strid med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/33 af 17. oktober 2018, hvis artikel 40 med henvisning til artikel 119 i Europa-Parlamentets forordning (EU) nr. 1308/2013 gør det obligatorisk på etiketten at nævne herkomsten, idet det ikke er tilstrækkeligt blot at angive et postnummer, således som det er gjort gældende. Ændringen er i strid med ligebehandlingsprincippet i forhold til de øvrige producenter af CAVA, som har en mindre geografisk enhed og i forhold til forbrugeren kan henvise til produktets geografiske oprindelse. Ændringen er i strid med reglerne om markedsadgang som fastsat af Retten inden for rammerne af varernes frie bevægelighed (artikel 34 TEUF ff.), og den muliggør en kumulativ virkning for efterspørgslen på CAVA på markedet, hvilket er i strid med artikel 101 TEUF.

⁽¹⁾ EUT 2021, C 369, s. 2.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/33 af 17.10.2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår ansøgninger om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser i vinsektoren, indsigelsesproceduren, restriktioner for anvendelsen, ændringer af produktspecifikationer, annullering af beskyttelsen og mærkning og præsentation (EUT 2019, L 9, s. 2).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/34 af 17.10.2018 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår ansøgninger om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser i vinsektoren, indsigelsesproceduren, ændringer af produktspecifikationer, registret over beskyttede betegnelser, annullering af beskyttelsen og anvendelsen af symboler, og om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår et passende kontrolsystem (EUT 2019, L 9, s. 46).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17.12.2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT 2013, L 347, s. 671).

Sag anlagt den 17. november 2021 — The Chord Company mod EUIPO — AVSL Group (CHORD)

(Sag T-734/21)

(2022/C 37/59)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: The Chord Company Ltd (Wiltshire, Det Forenede Kongerige) (ved advokat A. Deutsch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: AVSL Group Ltd (Manchester, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: AVSL Group Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket CHORD — EU-varemærke nr. 8 254 229.

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 31. august 2021 af Anden Appellkammer ved EUIPO (sag R 1664/2020-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og/eller den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten, for appelkammeret og ved annullationsafdelingen.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625
- Tilsidesættelse af artikel 27, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625 og artikel 95 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af retten til kontradiktion i henhold til artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 17. november 2021 — Aprile og Commerciale Italiana mod EUIPO — DC Comics partnership (Gengivelse af en sort flagermus i en oval ramme)

(Sag T-735/21)

(2022/C 37/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Luigi Aprile (San Giuseppe Vesuviano, Italien) og Commerciale Italiana Srl (Nola, Italien) (ved advokat C. Saettel)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: DC Comics partnership (Burbank, Californien, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: DC Comics partnership

Det omtvistede varemærke: Et EU-figurmærke (Gengivelse af en sort flagermus i en oval ramme) — EU-figurmærke nr. 38 158

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. september 2021 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1447/2020-2)

Påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med artikel 134, stk. 1, i Rettens procesreglement.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk.1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk.1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 19. november 2021 — Refractory Intellectual Property mod EUIPO (e-tech)

(Sag T-737/21)

(2022/C 37/61)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Refractory Intellectual Property GmbH & Co. KG (Wien, Østrig) (ved advokat J. Schmidt)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket e-tech — registreringsansøgning nr. 18 274 481

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den Fjerde af 9. september 2021 Appellkammer ved EUIPO (sag R 548/2021-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 19. november 2021 — Bora Creations mod EUIPO (essence)

(Sag T-738/21)

(2022/C 37/62)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bora Creations, SL (Andratx, Spanien) (ved advokaterne R. Lange og M. Ebner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket essence — registreringsansøgning nr. 18 269 704

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. september 2010 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 693/2021-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og det ansøgte EU-varemærke registreres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7. stk. 1, litra c), og artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7 stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 22. november 2021 — LG Electronics mod EUIPO — ZTE Deutschland (V10)

(Sag T-741/21)

(2022/C 37/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: LG Electronics, Inc. (Seoul, Republikken Korea) (ved advokat M. Bölling)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: ZTE Deutschland (Düsseldorf, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: LG Electronics, Inc.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket V10 — EU-varemærke nr. 14 328 892

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. september 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2101/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den afslår sagsøgerens klage over afgørelsen om ugyldighed alene vedrørende varerne smartphones, mobiltelefoner og bærbare smartphones.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 på grund af utilstrækkelig differentiering mellem de varer, der er berørt af ugyldighed.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 på grund af en usammenhængende argumentation om kundekredsens opfattelse.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, idet det blev fastslået, at der ikke foreligger en iboende egenskab, som er uløseligt forbundet med vareernes karakter.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, idet det blev fastslået, at der ikke foreligger en let genkendelig egenskab.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, idet det blev fastslået, at der ikke foreligger en specifik, præcis og objektiv egenskab.

Sag anlagt den 19. november 2021 — Preventicus mod EUIPO (NIGHTWATCH)

(Sag T-742/21)

(2022/C 37/64)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Preventicus GmbH (Jena, Tyskland) (ved advokat J. Zecher)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket NIGTHWATCH — registreringsansøgning nr. 17 996 007 — afslag — begæring om en EU-varemærkeansøgnings overgang til national varemærkeansøgning i Det Forenede Kongerige*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 9. september 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1241/2020-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten, ved appelkammeret og af undersøgeren.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 139, stk. 1, sammenholdt med artikel 37, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

- Tilsidesættelse af retten til at få en sag behandlet retfærdigt og inden for en rimelig frist i henhold til artikel 41, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
- Tilsidesættelse af retten til at blive hørt i henhold til artikel 41, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Sag anlagt den 22. november 2021 — Ryanair mod Kommissionen

(Sag T-743/21)

(2022/C 37/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ved advokaterne E. Vahida, F-C. Laprèvote, V. Blanc, D. Pérez de Lamo, S. Rating og I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 16. juli 2021 om statsstøtte SA. 57369 (2020/N) — Portugal — Redningsstøtte til TAP SGPS ⁽¹⁾ annulleres og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl og anlagde et åbenbart urigtigt skøn, idet den fandt, at støtten er omfattet af det materielle anvendelsesområde for R&R-rammebestemmelserne uden korrekt at fastlægge, om TAP's vanskeligheder er for alvorlige til, at virksomheden selv kan løse dem, hidrører fra virksomheden selv og er et resultat af en vilkårlig omkostningsfordeling inden for den koncern, som den er en del af.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen anvendte artikel 107, stk. 3, litra c), urigtigt. Det gøres gældende, at Kommissionens prøvelse af, om den betingelse for, at støtten er forenelig med det indre marked, om, at støtten skal bidrage til et formål af fælles interesse, er opfyldt, og denne institutions bedømmelse af, om redningsstøtten er passende og forholdsmæssig, og af dens negative virkninger, er behæftet med retlige fejl og åbenbart urigtige skøn.
3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse er i strid med princippet om forbud mod forskelsbehandling, princippet om fri udveksling af tjenesteydelser (anvendt på lufttransport ved forordning (EF) nr. 1008/2009 ⁽²⁾) samt princippet om fri etableringsret.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen undlod at indlede en formel undersøgelsesprocedure på trods af alvorlige vanskeligheder og tilsidesatte sagsøgerens proceduremæssige rettigheder.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen i den anfægtede afgørelse tilsidesatte sin begrundelsespligt i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF.

⁽¹⁾ EUT 2021, L 345, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24.9.2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (omarbejdning) (EUT 2008, L 293, s. 3-20).

Sag anlagt den 24. november 2021 — Medela mod EUIPO (MAXFLOW)

(Sag T-744/21)

(2022/C 37/66)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Medela Holding AG (Baar, Schweiz) (ved advokaterne M. Hartmann og S. Fröhlich)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket MAXFLOW — registreringsansøgning nr. 18 328 426

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. august 2021 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 876/2021-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 22. november 2021 — Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien mod EUIPO — Cantina San Donaci (Passo Lungo)

(Sag T-745/21)

(2022/C 37/67)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien GmbH (Freiburg, Tyskland) (Ved advokaterne K. Schmidt-Hern og A. Lubberger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Cantina Sociale Cooperativa San Donaci (San Donaci, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Cantina Sociale Cooperativa San Donaci

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Passo Lungo — registreringsansøgning nr. 18 082 770

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. september 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 130/2021-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 46, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 26. november 2021 — Borussia VfL 1900 Mönchengladbach mod EUIPO — Neng (Fohlenelf)

(Sag T-747/21)

(2022/C 37/68)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Borussia VfL 1900 Mönchengladbach GmbH (Mönchengladbach, Tyskland) (ved advokat R. Kitzberger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: David Neng (Brüggen, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Borussia VfL 1900 Mönchengladbach GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket Fohlenelf — EU-varemærke nr. 12 246 898

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. september 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2126/2020-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling i de tidligere led.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 97, stk. 1, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 26. november 2021 — Gerhard Grund Gerüste mod EUIPO — Josef Grund Gerüstbau (Josef Grund Gerüstbau)

(Sag T-749/21)

(2022/C 37/69)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Gerhard Grund Gerüste (Kamp-Lintfort, Tyskland) (ved advokat P. Lee)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Josef Grund Gerüstbau GmbH (Erfurt, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Josef Grund Gerüstbau GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket Josef Grund Gerüstbau — EU-varemærke nr. 17 372 178

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. september 2021 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1925/2020-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og EU-varemærke nr. 17 372 178 erklæres ugyldigt i det hele.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 29. november 2021 — Associação do Socorro e Amparo mod EUIPO — De Bragança (quis ut Deus)

(Sag T-752/21)

(2022/C 37/70)

Stævningen er affattet på portugisisk

Parter

Sagsøger: Associação do Socorro e Amparo (Lissabon, Portugal) (ved advokat J. Motta Veiga)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Duarte Pio De Bragança (Sintra, Portugal)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Duarte Pio De Bragança

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket quis ut Deus — EU-varemærkeregistriering nr. 9 131 566

Sagen for EUIPO: Fortabelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. oktober 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 581/2021-4)

Påstande

- Der gives medhold i nærværende søgsmål og afgørelsen truffet af Fjerde Appelkammer erstattes med en afgørelse, hvorved EU-varemærkeregistriering nr. 9 131 566 erklæres fortabt for de varer eller tjenesteydelser, der beskyttes af varemærket i henhold til artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 som følge af, at der ikke inden for en sammenhængende periode på fem år er blevet gjort reel brug af varemærket.
- EUIPO tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger, herunder advokatsalærer som fastsættes efterfølgende.

Anbringende

Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 1. december 2021 — Illumina mod Kommissionen

(Sag T-755/21)

(2022/C 37/71)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, De forenede Stater) (ved barrister-at-law D. Beard og advokat P. Chappatte)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelse af 29. oktober 2021 i sag COMP/M.10493, der er truffet i henhold til artikel 8, stk. 5, litra a), i Rådets forordning nr. 139/2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) ⁽¹⁾, og hvori (i) det fastslås, at Illumina gennemførte erhvervelsen af GRAIL i strid med EU-fusionsforordningens artikel 7; (ii) Illumina og GRAIL pålægges de foreløbige forholdsregler, der er fastsat i afgørelsens afsnit 4.7; og (iii) Illumina og GRAIL tilpligtes øjeblikkeligt at iværksætte eller sørge for iværksættelsen af sådanne forholdsregler, idet der i modsat fald vil blive pålagt periodiske tvangsbøder (afgørelsen).
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i den foreliggende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen ikke havde kompetence til at træffe afgørelsen, fordi EU-fusionsforordningens artikel 7 ikke fandt anvendelse. Navnlig gøres det gældende:
  - At Kommissionens beføjelse efter EU-fusionsforordningens artikel 8, stk. 5, til at træffe afgørelsen afhang af, at fusionen var blevet gennemført i strid med artikel 7.
  - At såfremt Illumina får medhold i sit søgsmål i sag T-227/21 til prøvelse af afgørelsen om henvisning, og afgørelserne om henvisning annulleres, så har Illumina aldrig været underlagt forpligtelsen efter EU-fusionsforordningens artikel 7 til at suspendere fusionens gennemførelse, og følgelig har Kommissionen manglet kompetence til at vedtage afgørelsen eller nogen del af den.
2. Andet anbringende om, at afgørelsens bestemmelser vedrørende finansiering er uforholdsmæssige. Navnlig gøres det gældende:
  - At kravet i afgørelsen om, at Illumina skulle yde finansiering til GRAIL på vilkår, som forhindrede Illumina i at få kendskab til formålet med finansieringen, er uforholdsmæssigt, fordi Illumina har et presserende behov for en sådan information for at overholde andre lovbestemte forpligtelser.
  - At Kommissionens betænkeligheder let kunne løses ved langt mindre indgribende foranstaltninger.
3. Tredje anbringende om, at afgørelsen er uforholdsmæssig i sin behandling af Illuminas allerede eksisterende kontraktlige forpligtelser, og/eller at Kommissionen ikke har givet en tilstrækkelig begrundelse i henhold til artikel 296 TEUF og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Navnlig gøres det gældende:
  - At Kommissionens begrundelse er en cirkelslutning og derfor er i strid med pligten til på tilstrækkelig vis at angive de grunde, som dens afgørelse er baseret på.
  - At det i afgørelsen på uforholdsmæssig vis hævdes, at det er nødvendigt, at Illumina tilsidesætter allerede eksisterende kontraktlige forpligtelser for at give oplysninger til særlige indehavere af finansielle instrumenter.

(¹) EUT 2004, L 24, s. 1.

Sag anlagt den 2. december 2021 — Activa — Grillküche mod EUIPO — Targa (Grillapparater)

(Sag T-757/21)

(2022/C 37/72)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Activa — Grillküche GmbH (Selb, Tyskland) (ved advokaterne F. Stangl og M. Würth)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Targa GmbH (Soest, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Targa GmbH

Det omtvistede design: EU-design nr. 3 056 449-0001

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. oktober 2021 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1651/2020-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres i sin helhed, og afgørelse nr. ICD 104479, der blev truffet den 12. juni 2020 af ugyldighedsafdelingen ved EUIPO, annulleres i sin helhed.
- Det omtvistede design erklæres ugyldigt.
- EUIPO og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 63, stk. 1, første punktum, sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 63, stk. 1, andet punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.

Sag anlagt den 6. december 2021 — Société des produits Nestlé mod EUIPO — The a2 Milk Company (A2)**(Sag T-759/21)**

(2022/C 37/73)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Société des produits Nestlé SA (Vevey, Schweiz) (ved advokaterne A. Jaeger-Lenz og J. Thomsen)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* The a2 Milk Company Ltd (Auckland, New Zealand)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Société des produits Nestlé SA*Det omtvistede varemærke:* International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket A2 — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 438 650*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 15. oktober 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2447/2020-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Afgørelsen truffet den 17. november 2020 af indsigelsesafdelingen ved EUIPO annulleres, indsigelse nr. B 3080425 forkastes i sin helhed, og international registrering nr. WO 1 438 650, hvor Den Europæiske Union er designeret, tillades.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten, og den eventuelle intervenient tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med indsigelsessagen og klagesagen ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA